

Minestrygningen ved Agger genoptaget.

I Lørdags ankom Minestrygeren, som skal efterkontrollere Minerydningen langs Kysten fra Thyborøn Kanal til Lodbjerg, til Thyborøn Havn. Minestrygeren staar under Kommando af Kvartermester Odders hede, der ledede Mine-sprængningen i den sidste Del af Sommeren 1946. Kvartermesteren har sammen med to Menige Ophold i Agger, saa længe Arbejdet staar paa. Minestrygeren gik i Formiddag ud fra Thyborøn Havn og begyndte straks Arbejdet ved Aggertangen. Det menes, at der endnu ligger enkelte Bundminer ud for Lodbjerg, hvor man havde meget vanskelige Forhold til Rydningsarbejdet, da der paa dette Tidspunkt var urolig Sø.

De sidste Flygtninge afrejst til Lolland-Falster.

I Forgaars afgik det sidste Hold Flygtninge her fra Egnen, som skal paa Roearbejde paa Lolland-Falster. Det drejer sig om 40 Kvinder med Børn, som skal tage Ophold i Lejre nede paa Øerne.

Herefter er der kun 500 allierede Flygtninge tilbage i Dragsbæklejren. Det er gamle og svægelige, saa der kan ikke regnes med, at der afsendes flere Hold herfra.

som utallige Gange blev nedlagt af danske og tyske Biler, er forsvundet.

Hipomand for Landsretten.

Han fik Straffen nedsat.

Den kun 23-aarige Anker Peter Hagensen blev i 1945 ved Retten i Thisted sat under Tiltale, idet han havde ladet sig hverve til Hipo-Korpset og udført politimæssig Tjeneste. Straffen blev fastsat til 7 Aar, han mistede almen Tillid for bestandig, og et Beløb paa 375 Kr. blev konfiskeret.

Hagensen begyndte at afsones sin Straf, men saa fik han Lyst til at faa Sagen for Landsretten og fik Ankenævnets Tilladeise hertil, og i Gaar kom Sagen til Behandling.

Anker Hagensen fik sin Straf ændret til 5 Aars Fængsel, hvorfra gaar 10 Mdr. der betragtes som afsonet, han frakendtes visse borgerlige Rettigheder i 10 Aar, og Konfiskationen af de 375 Kr. bortfalder.

Kirken ved Lildstrand.

Amtsraadet behandlede i Gaar et Andragende om Tilskud til

U
—
delt
læg
len,
—
Till
i K
Bak
Juli
Bu
S
v
P
D
har
Loir
med
der
tilsv
Der
Lan
fore
dero
ster,
Am
D
i Lo
som
Soci
sted

Det blev dyrere at gaa til
Landsretten.

Ved Retten i Thisted blev Vognmand N.P. Dragsbæk, Klitmøller, sat under Tiltale for Værnemageri. Han havde fra Sommeren 1940 og til Kapitulationen udført Kørsel for Tyskerne — bl. a. til Befæstningsanlæg — for 912,830 Kr. og havde herpaa haft en Fortjeneste paa ca. 100,000 Kr. Han havde haft helt op til 20 Køretøjer Sving paa en Gang.

Han idømtes Fængsel i 30 Dage, og 100,000 Kr. blev inddraget i Statskassen. Straffen forekom ham at være for høj, og han appellerede til Landsretten. Straffen blev dog her forhøjet til Fængsel i 50 Dage, Konfiskationen af de 100,000 Kr. blev stadfæstet, og han frakendtes visse borgerlige Rettigheder i 5 Aar.

„Skildpadder“ paa Store Torv.

Fra i Dag skal Færdselen over Store Torv i Thisted foregaa paa en helt ny

Chr. Søndergaard-Sagen for Landsretten.

Vestre Landsret behandler i Dag under Medvirken af Domsmand Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard, Thisted, og hans tidligere Førstemand, Egon Jensen, Herning. Ved Retten i Thisted idømtes Søndergaard en Bøde af 25,000 Kr. for Overtrædelse af Prisloven, mens 22,000 Kr. blev inddraget. Egon Jensen blev pure frifundet.

Ved Landsretten nedlagde Statsadvokaten Paastand om, at de begge skulde dømmes efter Værnemagerloven. Afhøringerne af de to tiltalte i Formiddags varede 3½ Time, og de mange Vidner kommer først til Afhøring i Eftermiddag. Det vides ikke, om Landsrettens Dom falder i Dag.

ders
svag

P

Hes

Je

forta

Sam

krat

paa

vest

rejt

dog

mar

atter

ved

Mej

eger

Lan

320

—

—

det.

bed

ikke

Landsretten nedsatte Hipomandens Straf.

Ved Særretten i Thisted blev det 23-aarige fhv. Kontorbud ved Konditoriet „Kristine“ i Aalborg, Anker Peder H a g e n s e n fra Vejgaard idømt 7 Aars Fængsel for at have forrettet Tjeneste i Hipokorpset i Hjørring og Thisted. Han blev endvidere fradømt almen Tillid for bestandig og fik et Beløb paa 375 Kr. konfiskeret. Han søgte og fik bevilget Anketilladelse. Landsrettens Dom, som faldt i Gaar, kom til at lyde paa Stadfæstelse af Underretsdommen, dog at Straffetiden nedbragtes til 5 Aar, hvorfra gaar 10 Maaneder. Endvidere frakendtes han visse borgerlige Rettigheder for et Tidsrum

af 10 Aar. Derimod bortfaldt Bestem-
melsen om Konfiskationen af de 375
Kroner.

Landsretten nedsatte Hipomandens Straf.

Ved Særretten i Thisted blev det 23-aarige fhv. Kontorbud ved Konditoriet „Kristine“ i Aalborg, Anker Peder Hagensen fra Vejgaard idømt 7 Aars Fængsel for at have forrettet Tjeneste i Hipokorpsset i Hjørring og Thisted. Han blev endvidere fradømt almen Tillid for bestandig og fik et Beløb paa 375 Kr. konfiskeret. Han søgte og fik bevilget Anketilladelse. Landsrettens Dom, som faldt i Gaar, kom til at lyde paa Stadfæstelse af Underretsdommen, dog at Straffetiden nedbragtes til 5 Aar, hvorfra gaar 10 Maaneder. Endvidere frakendtes han visse borgerlige Rettigheder for et Tidsrum

at handle efter bedste Skøn.

Vognmanden fik sin Straf forhøjet.

Ved Retten i Thisted blev Vognm. Niels Peder Dragsbæk, Klitmøller, den 9. Decbr. i Fjor idømt 30 Dages Fængsel, samt fik en Nettofortjeneste paa 100,000 Kr. konfiskeret, ved i Aarene 1940—45 at have vist utilbørlig Samarbejde med Besættelsesmagten, derved, at han havde udført Kørsel for Entreprenørfirmaer, som havde Befæstningsarbejder for Besættelsesmagten, og ogsaa selv havde staaet i direkte Arbejdsforbindelse med Besættelsesmagten. Han havde indkørt 912,000 Kr., og havde haft en Nettofortjeneste paa godt 100,000 Kr.

Dragsbæk appellerede, idet han paastod sig uskyldig dømt. Ved

af 10 Aar. Derimod bortfaldt Bestem-
melsen om Konfiskationen af de 375
Kroner.

Dødsfald.

En kendt Mand indenfor Hus-
mandsbevægelsen i Sydthy, fhv.
Hmd. Jens Møller Fogh, Hurup,
døde i Morges paa Thisted Sygehus,
knap 70 Aar gl. Jens Møller Fogh
har baade som Foreningsmand og
ved sin personlige Dygtighed i høj
Grad været med til at fremme Hus-
mandsstandens Kaar. Han overtog

Landsrettens Behandling paastod An-
klagemyndigheden ved Statsadvokat
Erik Jensen Dommen skærpet, og be-
grundede Kravet med, at Dragsbæk
gennem Annoncer saa sent som i
1944 havde søgt 20, og i andre Tilfæl-
de 30 Spand Heste til Kørsel af Grus
til Befæstningsanlæg. Han oppebar 5
pCt. af Kørselspengene.

Landsretten stadfæstede Underret-
tens Dom, dog at Straffetiden fast-
sattes til 50 Dages Fængsel, og Tab
af visse borgerlige Rettigheder for et
Tidsrum af 5 Aar.

Vognmand Dragsbæk fik Straffen forhøjet.

Landsretten fratog ham ogsaa
100,000 Kr. samt visse borgerlige
Rettigheder.

Vestre Landsret behandlede i Gaar Sagen mod Vognmand Niels Peter Dragsbæk, Klitmøller, der var tiltalt for og ved Særretten i Thisted var dømt for Værnemageri. Han havde — som det vil huskes — fra Sommeren 1940 lige til Kapitulationen udført Kørsel for Tyskerne for 912,000 Kr. og havde haft en Fortjeneste paa 100,000 Kr. Han havde ofte haft op til 20 Køretøjer i Gang. Det var Dragsbæk selv, der havde appelleret Sagen, idet han fandt Straffen — 30 Dages Fængsel og Konfiskation af 100,000 Kr. — for høj.

Apellen viste sig at være en daarlig Spekulation. Landsretten forhøjede nemlig Straffen til 50 Dages Fængsel, fastholdt Konfiskationen af de 100,000 Kr. og frakendte desuden Dragsbæk visse borgerlige Rettigheder for fem Aar.

Søndergaard-Sagen for Landsretten.

Statsadvokaten har fráfaldet Tiltale efter Straffelovstillæget, men kræver Søndergaard og Egon Jensen dømt for Værnemageri.

Under Medvirken af Domsmand behandlere Vestre Landsret i Dag Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard og hans første Medhjælper, Harry Egon Jensen, som ved Retten i Thisted var tiltalt for Overtrædelse af Straffelovstillægets Par. 15, subsidiært Værnemagerlovens Par. 2. Ved Dommen var Søndergaard kun dømt for Overtrædelse af Bekendtgørelsen om Salg til Tyskere og Prisloven og herfor idømt en Bøde paa 25,000 Kr., hvilken Straf dog skulde betragtes som udstaaet med Varetægtsarresten, og et Beløb paa 22,000 Kr. blev konfiskeret, medens Jensen blev pure frifundet.

I Dag nedlagde Statsadvokaten Paastand om, at de tiltalte kun dømmes efter Værnemagerlovens Par. 2, men ikke efter Straffelovstillæget. Han begyndte med en indgaaende Afhøring af Søndergaard, der forklarede, at han begyndte sin Forretning i 1924. Før Krigen havde han en Omsætning paa ca. en halv Mill. Kr., og hans Formue var dengang opgjort til 129,000 Kr., men ved Formueopgørelsen i 1945 var Formuen steget til 739,000 Kr.

Statsadvokaten: Hvordan gaar det til? Det tyder jo paa, at De har haft store, skjulte Indtægter.

Søndergaard: Næh. Det drejer sig jo i høj Grad om en Papirformue, men jeg har maaske nok tidligere haft lidt for store Reserver.

St.: Hvad vil det sige? De har altsaa nedskrevet Deres Varelagere for meget, og derved er Deres Indkomst Aar for Aar opgivet for lille.

S.: Nej. Indtægten kom jo frem, naar Varerne blev solgt.

St.: De havde ogsaa mange Malerier. Hvorfor var de skjult i et hemmeligt Rum?

S.: Det er en af Politiets Opfindelser. Jeg havde bedt min Søn bringe noget neutralt ned i dette Rum. Med Hensyn til min Formue maa jeg bemærke, at jeg før Krigen havde Reserver til 200,000 Kr., og jeg havde ønsket, at mine økonomiske Forhold var

S.: Det var ikke en Ansøgning, men en Forespørgsel, fordi vi havde Brug for en Udtalelse til at vise frem.

St.: Det er besynderligt, at der netop samme Dag udstedes Check, som Betaling for 50 Pyjamas og 50 Natkjoler, netop de Varer, De fik Afslag paa Tilladelse til at levere.

S.: Det er ikke saa ejendommeligt. Samtidig med, at man har betalt for disse Varer, der var leveret i Dec. 1940, spurgte man, hvordan det gik med de nye Ordre.

St.: I Februar 1941 foreligger der fire Checks paa Varer, om hvilke De ligeledes hævder, at det drejer sig om Varer leveret den 8. Dec. 1940.

S.: Jeg synes ikke, det er saa besynderligt, at vi har samlet forskellige Ordre og leveret paa samme Dag.

St.: Har De i noget Tilfælde efter Dec. 1940 leveret nogen tysk Afdeling Varer mod kontant Betaling til et Beløb paa over 200 Kr.?

S.: Det tror jeg ikke!

St.: Der er fundet fire Regninger hos Organisation Todt til et samlet Beløb af 1213 Kr., og Leveringen er sket 8. Juli 1942. Regningen er stilet til Villa „Ro“.

S.: Jeg vidste ikke, at Tyskerne havde Villa „Ro“. Havde jeg vidst, at det var til en tysk Afdeling, var det ikke blevet solgt.

St.: En Række Bilag er fundet paa det tyske Marineintendantur til et samlet Beløb af 16,869 Kr., og formodes at stamme fra Deres Forretning. Hovederne af disse Regninger er klippet af. Hvorfor er det sket?

S.: Det ved jeg ikke, men det maa hidrøre fra Leverancer allerede i 1940.

St.: Der findes en Række Regninger, alle lydende paa 188 Kr. Er det ikke en samlet Leverance, der blot er delt for at komme under 200 Kr.

S.: Det er i hvert Fald ikke sket med min Villie.

St.: Der er foretaget en Opmaaling i Barakkerne af de af Dem leverede Varer. Det drejer sig om Leverancer til 27,000 Kr.

skulde se at omgaa 200 Kr.-Bestemmelsen?

S.: Nej.

St.: Har De givet Ordre til, at Salg over 200 Kr. gerne maatte ske, naar det blot var kontant?

S.: Nej.

St.: Har De efterkommet tyske Indbydelser, i hvert Fald ved en enkelt Lejlighed?

S.: Ja, ved en enkelt Lejlighed, hvor Indbydelserne ogsaa blev modtaget af adskillige Embedsmænd.

St.: Hvorledes forholder det sig saa med Kontantsalg til de enkelte Tyskere?

S.: Jeg havde sagt, at der maatte sælges enkelte Stykker til personligt Forbrug.

St.: Har De ikke ogsaa solgt Damestrømper og Kjoler?

S.: Maaske, men der var jo ogsaa Damer deroppe.

St.: Har De solgt Pelskaaber paa Afbetaling?

S.: Ja, i enkelte Tilfælde, men det har mest drejet sig om ukurante Ting.

St.: Det var en temmelig stor Service at yde Tyskerne, saaledes at give dem Lov til Afbetaling.

S.: De kunde jo lige saa godt bruge deres Penge paa den Maade som til Pølser og lignende.

(Fortsættes)

USA lukker Pengekassen for Ungarn.

Washington, Tirsdag. Den amerikanske Regering har foreløbig suspenderet Ungarns Ret til at trække paa det 30 Mill. Dollarslaan, fordi man vil afvente Udviklingen i Ungarn.

BYENS HVERDAG

Daarlig Oprydning i Simons Bakker.

Det vil være Læserne bekendt, at der atter er givet Tilladelse til at bade ude ved Simons Bakker. Badegæster, som har været derude, er imidlertid meget utilfredse med selve Rydningen af Stranden, idet der ligger Masser af Pigtraad, som Klæderne hænger fast i. Det er ikke hyggeligt med den Slags Ting, og det anbefales at det snarest bliver fjernet.

Vand Gaderne!

St.: De havde ogsaa mange Malerier. Hvorfor var de skjult i et hemmeligt Rum?

S.: Det er en af Politiets Opfindelser. Jeg havde bedt min Søn bringe noget neutralt ned i dette Rum. Med Hensyn til min Formue maa jeg bemærke, at jeg før Krigen havde Reserver til 200,000 Kr., og jeg havde ønsket, at mine økonomiske Forhold var lige saa gode i Dag, men nu har jeg kun smaa Reserver.

Videre forklarede han, at han havde haft 16—17 Ekspedienter, der fik Provision af, hvad de solgte. Jensen havde haft en Særordning, idet alt Salg til Værnemagten skulde gaa gennem ham, dog ikke Salg til de enkelte Medlemmer af Værnemagten. Da den første Henvendelse kom om en større Leverance, den var paa ca. 160,000 Kr., ringede jeg og spurgte Politifuldmægtigen, hvad jeg skulde gøre.

St.: Naa, det var ham, der blev tvangsforflyttet!

S.: Han svarede, at jeg næppe kunde undgaa at levere.

St.: Det havde nok været klogere at tale med en højerestaaende Politimand. Da Instruksen kom i 1940, talte De saa med Deres Personale derom?

S.: Ja, de fik alle Instruks. Paa det Tidspunkt var Butikkerne fyldt med Varer, og det var svært at sige Nej. Jeg sagde til dem, at de maatte vælge enkelte Stykker til personligt Forbrug. De virkeligt gode Varer blev lagt i Baglokalet eller i Kælderen.

St.: Fortsatte De med Levering til tyske Afdelinger efter 11. Dec. 1940?

S.: Ja, i ringe Omfang.

St.: De har i intet Tilfælde anmodet om Tilladelse til Leveringer?

S.: Det ønskede jeg heller ikke!

St.: Men der er adskillige Checks fra Nationalbanken efter denne Dato?

S.: Det maa dreje sig om Leverancer, der var bestilt før den Dato.

St.: Det er paafaldende saa mange Leverancer, der ligger lige netop omkring denne Dato.

S.: Det er ikke saa mærkeligt, for netop paa den Tid havde Tyskernes Byggeri taget Fart.

St.: Det drejer sig f. Eks. om Haveparasoller, Liggestole og lignende. Brugte man den Slags i December Maaned?

S.: Ja, det maa i hvert Fald være saadan.

St.: I Begyndelsen af 1941 søgte De om Tilladelse til forskellige Salg, men fik omgaaende Afslag, og det samme skete ved en fornyet Ansøgning.

St.: Der findes en Række Regninger, alle lydende paa 188 Kr. Er det ikke en samlet Leverance, der blot er delt for at komme under 200 Kr.

S.: Det er i hvert Fald ikke sket med min Villie.

St.: Der er foretaget en Opmaaling i Barakkerne af de af Dem leverede Varer. Det drejer sig om Leverancer til 27,000 Kr. og betydelige Dele heraf er leveret i 1941 uden Tilladelse. Hvordan vil De forklare det?— Det drejer sig om meget fine Varer, Silke og Fløjl. Var De ikke betænkelig ved at levere det?

S.: Nej, det var jo Varer, vi kunde faa hjem igen fra Tyskland.

St.: Da har De dog netop paa den Tid udsendt en Cirkulæreskrivelse om, at De var Køber til den Slags Varer.

S.: Det har jeg ikke noget med at gøre. Tyskerne fik jo, hvad vi havde paa Lager.

St.: Er der ikke givet Ordre fra Dem til, at Ekspedienterne

Ungarns Parlament sammenkaldt.

London, Tirsdag. Budapest Radio meddelte i Aftes, at den nye Regering har besluttet at indkalde det ungarske Parlament til den 10. Juni. Den nye Regering vil give Møde her og forelægge en Række paatrængende vigtige Lov forslag.

Nationalforsamlingens Formand paa Flugt.

Wien, Tirsdag. I Følge en hertil indløbet Efterretning forlod Formanden for den ungarske Nationalforsamling Varga tidligt i Morges Budapest for at begive sig til en Landsby ved Balaton-Søen.

Det paastaas, at han har været impliceret i et Komplot mod den ungarske Republik. Han var ved Afrejsen ledsaget af sin Sekretær.

Lad ikke

FORAARETS FARVEPRAGT

skæmmes af triste, farvehungrende Udhuse, Somhuse, Stakitter osv., men mal med den nye vandfrie

MORELL-TRÆOLIEMALING.

Faas i forskellige Farver.

MØLGAARD, Tlf. 462 - 1062

de ude ved Simons Bakker. Badegæster, som har været derude, er imidlertid meget utilfredse med selve Rydningen af Stranden, idet der ligger Masser af Pigtraad, som Klæderne hænger fast i. Det er ikke hyggeligt med den Slags Ting, og det anbefales, at det snarest bliver fjernet.

Vand Gaderne!

Tørken vedvarer, og samtidig er det blæst betydeligt op i de sidste Dage, hvilket medfører, at man daarligt kan gaa mange Skridt uden at faa Sand og Støv i Øjnene. Mange Forretninger lader Fortov og Gade vande udenfor Butiken, og man maa anbefale andre at gøre det samme. Imidlertid vilde det ogsaa være naturligt, om Kommunen lod en Vandvogn køre ud og vande Gaderne. Det er ikke rart for Borgerne med alt det Støv.

Spar paa Papiret!

Det er de færreste, der sparer paa Papiret. Det maatte jeg sande i Gaar, da jeg var inde i en Forretning, hvor jeg bl. a. købte en Æske Cream, som Ekspeditricen absolut vilde pakke ind, skønt det overhovedet ingen Nytte vilde være til. Der er ingen Tvivl om, at det samme gør sig gældende Dag ud og Dag ind, og tænk, hvilke Oceaner af Papir, der kunde spares ved at vise lidt Paapasselighed paa dette Omraade. Det er en gammel Vane, der sidder os i Blodet, men den maa og skal udryddes. Det er al Ære værd, at en Del store Firmaer er gaaet i Spidsen paa dette Omraade, men andre bør følge Trop, thi det hjælper ikke, at nogle sparer, mens andre ødsler.

Forbudt at lade Vandhanerne løbe!

Jeg nævnte i Gaar, at man paa Vandværket kunde mærke, at Folk lader Hanerne staa aabne for at faa Vandet koldt og til at afkøle Mælk og Øl. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det selvfølgelig er forbudt at bruge denne Fremgangsmaade, idet Vandværket jo er spændt meget haardt for i denne Tid.

Byfogeden.

Forlang danske Varer hos
de Handlende.

THISTED BY OG EGN

Hvorledes bliver Veiret?

Meteorologisk Institut meddeler:
Udvalgt til temmelig svag skiftende
mod nordøst drefjende Vind, ret uændrede
Temperaturforhold.
Færdselslygterne tændes 22,37, og
slukkes 4,10.

Chr. Søndergaard- Sagen i Landsretten.

Bøden stadfæstet, Konfiska-
tionen ophævet, Egon Jensen
frikendt.

Det blev en lang og anstren-
gende Dag i Gaar i Vestre Lands-
ret, hvor man i 12 Timer — til
Kl. 9 Aften — arbejdede med Chr.
Søndergaard-Sagen fra Thisted,
men Afhøringerne lormede sig
paa lignende Maade som ved
Thisted Ret i Fjor. Søndergaard
forklarede bl. a., at hans Aarsom-
sætning før Krigen havde været
ca. en halv Mill. Kr. Hans Formue
var ved Krigsudbruddet 129,000
Kr. og i 1945 739,000 Kr. Søn-
dergaard mente selv, at det tildels
drejede sig om „Papirformue“.
Han forklarede, at han havde
instrueret Personalet om kun at
sælge mindre Varepartier til Ty-
skernes personlige Forbrug og
betegnede det som en Skrøne, at
han skulde have ladet indrette et
hemmeligt Rum til Opbevaring af
Dokumenter. Rummet eksisterede
ganske vist, men der blev kun
opbevaret Malerier i det. De fleste
Leverancer til Tyskerne var fore-
gaaet før 11. Dec. 1940, da Han-
delsministeriet udstedte 200 Kr.-
Bestemmelsen, og hvis der var
sket Overtrædelser, var det ikke
med Søndergaards Vidende.

Statsadvokaten bestred Rigtig-
heden af Forklaringen og frem-
hævede en Del Tillælde, hvor han
mente, der var foretaget ulovlige
Leverancer.

Disponent Egon Jensen hæv-
dede, at han var blevet truet af
Politiet til at afgive Forklaring til
Skade for Søndergaard, Statsad-
vokaten erklærer hertil, at Sagen
vil blive undersøgt, ligesom
Egon Jensen vil blive sigtet for
falsk Sigtelse mod Politiet. Jensen
forklarede iøvrigt som ved Thisted
Ret, at Lovens Forskrifter i alt
væsentligt var overholdt i Forret-
ningen. Han havde en enkelt
Gang sammen med sin Kone del-
taget i en af Tyskernes Fester i
Dragabæk.

Som Vidner afhørtes bl. a. Kri-
minalbetjentene John Nielsen og
G. Nissen, Thisted, Afdelingsleder
Poul Skovgaard, Skive, og Ekspedient
Poul Erik Gantziis, Skive,
som forklarede, at han, mens han
var ansat hos Søndergaard, havde
været Vidne til ulovlige Omskriv-
ninger af Regninger. Et Par Ty-
skere lik Rabat, men Varerne var
i Forvejen sat tilsvarende op.

Forretningslærer Vagn Nielsen,
Hvidbjerg, hævdede som Vidne
bl. a., at det var meget almindelig,
at Thistedboerne købte Varer
ind til Tyskerne. Endelig afhørtes
Ekspeditrice Karen Hansen, Fru
Magda Jørgensen, Skomager N. P.
Petersen, Bagarm. Frede Chris-
tensen, Ekspedienterne Einar Jen-
sen, Aage Pedersen og Knud T.
Nielsen samt yderligere nogle
Ekspedienter, alle fra Thisted.

Isenkrammer Alfred Nielsen,
der er Kasserer i Handelsstands-

foreningen, betegnede Sønder-
gaards Holdning under Besættel-
sen som en god, dansk Mand-
Holdning. Hans Forretningsmeto-
der kendte han dog intet til.

Det blev sent, inden Landsret-
tens Dommere og Domsmand
kunde komme til Rø. Dommerne
arbejdede til Kl. 2,45 i Nat med
Dommens skriftlige Udtærdigelse,
og Kl. 11 i Formiddag mødtes de
paany med Domsændene. Dom-
men laldt Kl. 12,20. Søndergaard
idømtes en Bøde af 25,000 Kr.,
som anses udstaaet med Vare-
tægtslængslingen. Bestemmelsen
om Konfiskation af 22,000 Kr.
bortfaldt. Egon Jensen blev pure
frifundet. For Søndergaard bety-
der Dommen i Forhold til Afgø-
relsen ved Thisted Ret en Bespar-
else paa 22,000 Kr.

Turistforeningens Norgestur.

Til Skien, Telemark
og Rjukanfossen.

Thisted Haandværkerforening
har opgivet den paaenkte Fæl-
lestur til Oslo og Skien, idet der
har tegnet sig for Iaa Deltagere.
Men Thisted Turistforening har
planlagt en Norgestur, der sikkert
vil blive gennemført. Den foregaar
omkring Midten af August og va-
rer otte Dage. Man tager med
„Peter Wessel“ fra Frederikshavn
til Larvik og derfra til Skien. Næ-
ste Dag sejles der ad Bandakka-
nalen op gennem Telemark, en af
de smukkeste Ture, Norge over-
hovedet kan byde sine Gæster.
Fra Landsbyen Dalen foretages
nogle Udflugter, bl. a. til Eidsborg
Stavkirke og den berømte Fos
Ravnjuvet, og senere køres i Rute-
bil over Fjeldet i Rjukan, hvor
Norsk Hydro har sine mægtige
Vandkraftanlæg. Paa Tilbagevejen
sejler man over Tinnsjøen og kø-
rer med Toget gennem Notodden
langs Heddelsvandet til Skien,
hvor der bliver Lejlighed til at se
Byen og Omegnen. Hjemturen
foregaar over Larvik—Frederiks-
havn. Prisen bliver ca. 300 Kr. pr.
Deltager, Kost og Logi indbe-
fattet.

Det er muligt, at der kan blive
to Rejsehold, men man skal være
Medlem af Turistforeningen for at
kunne deltage. Indmeldelse sker
hos Boghandler Balleby eller
Overbibliotekar Grønkjær.

Hjem fra Amerika.

Med Amerikaskibet „Batory“ vendte
den 66-årige Jens Peter Andersen,
der stammer fra Sønderhau, forleden
hjem fra Amerika. Han udvandrede som
18-årig og har saaledes opholdt sig i
Amerika i 48 Aar. I den Tid har han
kun været hjemme to Gange, sidst i
1937, da han aflagde Besøg hos sine
Slægtninge her paa Egnen. Han er
bosat i Syd Dakota, men inden Afrejsen
realiserede han sin Farm. En Søster
til J. P. Andersen er gift med Ejendoms-
mægler Johs. Nielsen, Thisted, en
anden Søster er gift med P. Sloth,
„Vesterport“, og flere Brødre og Søstre
til ham bor i Sydthy.

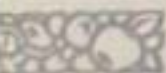
Samariterkursus for Chauffører.

Arbejdersamariterne i Thisted
har afsluttet det tidligere omtalte
Chaufførkursus, som havde 13
Deltagere, der alle bestod Prøven.
Der blev fra Deltagernes Side ud-
talt anerkendende Ord om det
Initiativ, der her er taget fra Ar-
bejdersamariternes Side. Det Kur-
sus, som er beregnet for Chaul-
førere, der vil have deres Kort ud-
videt til at omlatte Personbefor-
dring, har været 4 Aftener a 2 Ti-
mer og har været ledet af Læge
Herluf Larsen.

sted.

edag

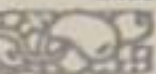
1163

66

KI. 20

2753

d

Overordentlige Foranstaltninger.

Politibekendtgørelse.

Efter Anmodning fra Nordjydske Marinedistrikt forbydes herved af Hensyn til Minefaren i Medfør af § 7 i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 al Badning paa Vesterhavets Kyststrækning fra Thyborøn Kanal til et Punkt c. 1000 m Syd for Lyngby Landingsplads.

Der er opsat Advarselsskilte paa den Strækning Forbudet omfatter. Overtrædelse af Forbudet medfører Strafansvar.

Politimesteren i Hassing-Refs Herreder, Hurup, den 3. Juni 1947.

Skaalum, kst.

Forstrands=Auktion.

En Stærerede i Muren.

I Naboejendommen til Thisted Amts Tidende (Landinsp. N. Smed Søndergaards Ejend.) havde i Fjor et Mejsenpar bygget Rede i et Hul i Muren, hidrørende fra Flyverangrebet i Thisted i Febr. 1945. I Aar var Hullet blevet saa stort, at en Stær netop kunde knibe sig derind, og et Par har da bygget Rede i Muren, hvor der nu er Stæreunger.

Thybanens Sommerkøreplan,
som træder i Kraft 9. Juni, findes paa
Bladets Bagside i Dag.

Manufakturhdl. Chr. Søndergaard slap billigere ved Landsretten.

Bøden paa de 25,000 Kr. blev — ligesom ved Retten i Thisted — betragtet som afsonet, og der skal intet konfiskeres.

Vestre Landsret behandlede i Gaar Sagen mod Manufakturhdl. Chr. Søndergaard, Thisted, og hans Forstemand, Egon Jensen, nu Herning. Ved Retten i Thisted var Søndergaard idømt 25,000 Kr. i Bøde, hvilket dog betragtedes som afsonet med Varetægtsarresten. Et Beløb paa 22,000 Kr. blev konfiskeret, Egon Jensen frifandtes.

Statsadvokaten begyndte med en indgaaende Afhøring af Søndergaard. Efter en Gennemgang af de økonomiske Forhold nævnte Søndergaard, at han havde haft 16—17 Ekspedienter, der fik Provision. Med Jensen havde han haft en Særordning, og Salget til Værnemagten skulde gaa gennem ham, dog ikke Salg til de enkelte Tyskere.

Søndergaard forklarede videre, at da den første Henvendelse kom fra Værnemagten om Leverancer for 160,000 Kr., spurgte han Politifuldmægtigen, hvad han skulde gøre, (Statsadvokaten: Naa, ham der blev tvangsforflyttet) og han mente ikke, jeg kunde undgaa at levere. Personalet fik Besked om, at Tyskerne kunde købe enkelte Varer til personligt Forbrug.

Haveparasoller og Liggestole til Tyskerne i December Maaned.

Statsadvokaten spurgte, om Søndergaard fortsatte med Leveringerne efter 11. Decbr. 1940. Søndergaard: I ringe Omfang. Statsadv.: De har ikke anmodet om Tilladelse! Sønderg.: Det ønskede jeg heller ikke. Statsadv.: Der er adskillige Checks fra Nationalbanken efter denne Dato. Sønderg.: Det maa dreje sig om Leveringer, der var bestilt før. Statsadv.: Det er paaafaldende, at mange Leverancer ligger omkring denne Dato. Sønderg.: Det er ikke saa mærkeligt, for netop paa den Tid tog Tyskernes Byggeri Fart. Statsadv.: Det drejer sig om Haveparasoller, Liggestole og lign. — brugte Tyskerne dem i December Maaned? Sønderg.: Ja, det maa i hvert Fald være saadan.

I sin Bevisførelse kom Statsadvokaten videre ind paa forskellige Regnskabshilag over Varer, som var leveret mod kontant Betaling, skønt det drejede sig om Beløb over 200 Kr. Hos OT. er fundet Regninger til et Beløb paa 1213 Kr., udstedt i Juli 1942. Regningen var stilet til Villa „Ro“. Søndergaard bemærkede her til, at han ikke vidste, Tyskerne havde denne Villa.

M. H. t. Leverancer i 1941 af meget fine Varer som Silke og Flojl spurgte Statsadvokaten, om han ikke var lidt betænkelig. Søndergaard: Nej, det var jo Varer, vi kunde faa hjem igen fra Tyskland. Statsadvokaten: De udsendte paa den Tid en Girkulæreskrivelse om, at De var Køber til den Slags Varer. Sønderg.: Tyskerne fik jo, hvad vi havde paa Lager — Skrivelsen har ikke noget med det at gøre.

Solgte Damestrømper, Kjoler og Pels-

En ren Sladderhistorie.

En Historie, der har været fortalt om, at en tysk Soldat i en Bagerforretning i Thisted skulde have glemt en Pakke med 3—4 Kuponer Tøj, som han havde købt hos Søndergaard, hvorefter Bagermesterens Moder skulde have afleveret Pakken hos Søndergaard og faaet Tøj til en Klædning for at tie med, at der var solgt saadanne Stoffer til Tyskeren, blev af Søndergaard betegnet som en ren Sladderhistorie.

Egon Jensen sigtes for falsk Sigtelse mod Politiet.

Under Afhøringen af Egon Jensen spurgte Statsadvokaten, om der ikke i 1941 havde været en Forespørgsel fra Nationalbanken vedr. en Check. De har engang forklaret, at man for at komme uden om den Knibe, man var kommet i, fingerede, at Varerne var udleveret før 11. December 1940. Egon Jensen: Det er forkert. — Statsadv.: Hvorfor har De saa forklaret det? — Jensen: Det var efter Politiets Anmodning. Politiet var ikke tilfreds med, hvad jeg havde forklaret og forelagde mig dette til Underskrift. Saa skrev jeg under. — Statsadv.: Jeg forbereder Dem paa, at der om dette Punkt vil blive indledet Undersøgelse, og at jeg vil sigte Dem for falsk Sigtelse mod Politiet!

Sjælden været i bedre Selskab?

M. H. t. Omgaaelse af 200 Krs. Bæstemmelsen indrømmede Egon Jensen, at naar Beløbet var for stort, hændte det, at en Ordre blev delt og leveret ad flere Gange. Statsadvokaten spurgte, om Jensen havde deltaget i tysk Selskabelighed. — Jensen: Min Kone og jeg har en enkelt Gang deltaget, fordi man sagde, at vi nu saa mange Gange havde givet Afslag. Jeg mente ikke, det kunde gøre noget. Forresten har jeg sjælden været i bedre Selskab!

Kriminalbetjent John Nielsen modte som første Vidne. Han forklarede, at Jensen ikke havde været Genstand for Trusler. Det samme udtalte Kriminalbetjent Gunnar Nissen.

Intendanternes Provision blev lagt paa Varerne.

Poul Erik Gantris, Skive, der var ansat hos Søndergaard fra Oktober 1940 til 1. December 1941, forklarede, at han var sat til at montere Barakker for Tyskerne, straks efter at han var kommet. Dette Arbejde varede ved, saa længe han var i Søndergaards Tjeneste. Langt den overvejende Del af hans Arbejde havde være for tyske Kunder. Han havde indkasseret baade Kontanter og Checks, og Beløbene havde ofte været over 200 Kr.

Gantris oplyste, at Leverancerne til Tyskerne for en Del drejede sig om meget kedelige Varer, som Forretningen gerne vilde af med. Et Par Intendantter, som stod for Indkøbene til Afdelingerne, fik 10 pct. Rabat

tionen af de 22,000 Kr. bortfaldt. Disponent Egon Jensen blev pure frifundet.

Den storpoltiske Debat.

Det er efterhaanden blevet Tradition, at enhver ordentlig Rigsdagssamling slutter med en storpoltisk Debat. Og det kan naturligvis være af Betydning som et Bidrag til Klaring af Begreberne.

Men det forudsætter rigtignok, at Ordførerne holder sig dette Maal for Øje. Kun derved kan Forhandlingen blive til Udbytte og Vejledning for Vælgerne — det er dog det, der er Hovedsagen. Falder Deltagerne i Debatten for Fristelsen til at gøre den til en politisk Hænkamp, i hvilken taktiske Manøvrer er Ledemotivet, udvikler det sig let til en Paradedforestilling, som man i Grunden var mindst lige saa vel tjent med at have undværet. Og det lader sig ikke nægte, at den ret dramatiske Debat, som Fredag Nat udspandt sig i Folketinget, i altfor høj Grad var præget heraf. Det var i Virkeligheden ikke stort andet end en Farce, iscenesat af en enkelt Mand, Christmas Møller.

Men dette Postyr bevirkede imidlertid, at den Debat, der var lagt op til gennem de indledende Ordførertaler, løb ud i Sandet. Og den kunde ellers være blevet ganske frugtbar, hvis den havde faaet Lov at udvikle sig, som den var begyndt. Ved at høre Ordførerne fik man et stærkt Indtryk af, at det, der deler Vandene i dansk Politik, i Virkeligheden er den dybe Modsætning mellem Socialdemokratiets og Venstres Opfattelse af Regeringen og dens Parti.

Venstres Ordfører, Edv. Sørensen, tilbageviste i en vægtig Tale meget virkningsfuldt de socialdem. Angreb, idet han ved at anføre en Række faktiske Kendsgerninger paaviste, at Venstres Regering ikke alene har bestræbt sig for, men ogsaa har evnet at føre vort Samfund et Stykke henimod det Maal, der hedder Genrejsning. Dette blev yderligere understreget og dokumenteret af Statsminister Knud Kristensen. Navnlig virkede det stærkt, da han paapegede, at Socd.s hadefulde Holdning overfor den nuvæ. Regering i høj Grad er medvirkende til at hæmme det Genopbygningsarbejde, som alle er enige om er nødvendigt for Samfundet. I det Spor skulde Debatten have været fortsat. Saa er det meget sandsynligt, at den kunde have givet et positivt Udbytte. Men

indgaaende Afhængig af Søndergaard. Efter en Gennemgang af de økonomiske Forhold nævnte Søndergaard, at han havde haft 16-17 Ekspeditioner, der fik Provision. Med Jensen havde han haft en Bierordning, og Salget til Værnemagten skulde gaa gennem ham, dog ikke Salg til de enkelte Tyskere.

Søndergaard forklarede videre, at da den første Henvendelse kom fra Værnemagten om Leverancer for 100,000 Kr., spurgte han Politifølgelig, hvad han skulde gøre. (Statsadvokaten: Naa, hvad der blev tvangsforflyttet) og han mente ikke, jeg kunde undgaa at levere. Personalet fik Besked om, at Tyskerne kunde købe enkelte Varer til personligt Forbrug.

Haveparasoller og Liggestole til Tyskerne i December Maaned.

Statsadvokaten spurgte, om Søndergaard fortsatte med Leveringerne efter 11. Decbr. 1940. Søndergaard: I ringe Omfang. Statsadv.: De har ikke anmeldt om Tilladelse! Sønderg.: Det ønskede jeg heller ikke. Statsadv.: Der er adskillige Checks fra Nationalbanken efter denne Dato. Sønderg.: Det maa dreje sig om Leveringer, der var bestilt for. Statsadv.: Det er paafaldende, at mange Leverancer ligger omkring denne Dato. Sønderg.: Det er ikke saa mærkeligt, for netop paa den Tid tog Tyskernes Byggeri Fart. Statsadv.: Det drejer sig om Haveparasoller, Liggestole og lign. — bringte Tyskerne dem i December Maaned? Sønderg.: Ja, det maa i hvert Fald være sandan.

I sin Bevisførelse kom Statsadvokaten videre ind paa forskellige Regnskabsbilag over Varer, som var leveret mod kontant Betaling, skønt det drejede sig om Beløb over 200 Kr. Hos OT. er fundet Regninger til et Beløb paa 1213 Kr., udstedt i Juli 1942. Regningen var stilet til Villa „Ro“. Søndergaard bemærkede hertil, at han ikke vidste, Tyskerne havde denne Villa.

M. H. t. Leverancer i 1941 af meget fine Varer som Silke og Fløjl spurgte Statsadvokaten, om han ikke var lidt betænkelig. Søndergaard: Nej, det var jo Varer, vi kunde faa hjem igen fra Tyskland. Statsadvokaten: De udsendte paa den Tid en Cirkulæreskrivelse om, at De var Køber til den Slags Varer. Sønderg.: Tyskerne fik jo, hvad vi havde paa Lager — Skrivelsen har ikke noget med det at gøre.

Solgte Damestrømper, Kjoler og Pelskaaber til Tyskerne paa Afbetaling.

Søndergaard indrømmede til sidst, at han ved en enkelt Lejlighed havde efterkommet tyske Indbydelser — men da var Indbydelsen ogsaa blevet modtaget af adskillige Embedsmænd. Han indrømmede ogsaa, at han havde solgt Damestrømper og Kjoler samt Pelskaaber paa Afbetaling.

Statsadv.: Det var en stor Service at yde Tyskerne!

Sønderg.: De kunde jo lige saa godt bruge deres Penge paa den Maade som til at købe Polser for.

Vejret derfor ustadigt. Men nogen bestemt Regel i dette Spørgsmaal er der ikke.

— Hvad er Normalnedbøren i Forårs- og Sommermaanederne?

— I April har Danmark som Helhed 25 Millimeter Nedbør, i Maj 41 Millimeter, i Juni 48 Millimeter og i Juli 66 Millimeter samt i August 77 Millimeter. Som man ser, ligger Ferietiden desværre i den vaadeste Maaned i Stedet for i Maj og Juni, som afgjort er de mest solrige. Naturligvis kan det hende, at Forsommeren bliver regnrig. I 1898 havde man en trist Maj og Juni med henholdsvis 85 og 98 Millimeter Nedbør, og den vaadeste April oplevede man i 1920, hvor Nedbøren laa paa 90 Millimeter. Den tørreste April havde vi i 1893 med 3 Millimeter, og baade i 1917 og 1919 var Nedbøren i Maj kun 10 Millimeter.

— I Amerika har man eksperimenteret med Regn ad kunstig Vej?

— Himmelrummet er vist for stort til, at Mennesker kan beherske det. Maaske kan man en Gang udvinde en Atomenergi, som kan fremkalde lokale Regnbygger, men de vil utvivlsomt blive saa kraftige, at de vil ødelægge mere, end de gavner.

en Bladderhistorie.

Egon Jensen sigtes for falsk Sigtelse mod Politiet.

Under Afhøringen af Egon Jensen spurgte Statsadvokaten, om der ikke i 1941 havde været en Forespørgsel fra Nationalbanken vedr. en Check. De har engang forklaret, at Checken var afkommet uden om den Kasse, man var kommet i, fingerede, at Varerne var udleveret for 11. December 1940. Egon Jensen: Det er forkert. — Statsadv.: Hvorfor har De saa forklaret det? — Jensen: Det var efter Politiets Anmodning. Politiet var ikke tilfreds med, hvad jeg havde forklaret og foretogde mig dette til Underskrift. Saa skrev jeg under. — Statsadv.: Jeg forbereder Dem paa, at der om dette Punkt vil blive indledt Undersøgelse, og at jeg vil sigte Dem for falsk Sigtelse mod Politiet!

Sjældnen været i bedre Selskab?

M. H. t. Omgaaelse af 200 Kr.s Bestemelsen indrømmede Egon Jensen, at naar Beløbet var for stort, havde det, at en Ordre blev delt og leveret ad flere Gange. Statsadvokaten spurgte, om Jensen havde deltaget i tysk Selskabelighed. — Jensen: Min Kone og jeg har en enkelt Gang deltaget, fordi man sagde, at vi nu saa mange Gange havde givet Afslag. Jeg mente ikke, det kunde gøre noget. Forresten har jeg sjældent været i bedre Selskab!

Kriminalbetjent John Nielsen medte som første Vidne. Han forklarede, at Jensen ikke havde været Genstand for Trusler. Det samme udtalte Kriminalbetjent Gunnar Nissen.

Intendanternes Provision blev lagt paa Varerne.

Poul Erik Gantaris, Skive, der var ansat hos Søndergaard fra Oktober 1940 til 1. December 1941, forklarede, at han var sat til at montere Barakker for Tyskerne, straks efter at han var kommet. Dette Arbejde varede ved, saa længe han var i Søndergaards Tjeneste. Langt den overvejende Del af hans Arbejde havde være for tyske Kunder. Han havde indkasseret baade Kontanter og Checks, og Beløbene havde ofte været over 200 Kr.

Gantaris oplyste, at Leverancerne til Tyskerne for en Del drejede sig om meget kedelige Varer, som Forretningen gerne vilde af med. Et Par Intendant, som stod for Indkøbene til Afdelingerne, fik 10 pCt. Rabat paa Varer til sig selv. Men det betød ikke noget, for saa blev Prisen blot i Forvejen sat tilsvarende op!

Endvidere afhørtes som Vidne Afdelingsleder Poul Skovgaard, Karen Hansen, Ejnar Borge Jensen, Aage Verner Pedersen, Knud Thorkild Nielsen og Fru Lydia Madsen, der har været eller er ansat i Søndergaards Forretnings.

Mange Danskere købte ind for Tyskerne.

Forretningsfører Vagn Nielsen, nu Hvidbjerg, udtalte under Vidneafhøringen, at det var meget udbredt i Thisted, at Danskere købte Varer ind, som de lod gaa videre til Tyskerne.

Forsvaret førte Isekræmmer Alfred Nielsen som Vidne. Han betegnede Søndergaards Optræden under Besættelsen som en god dansk Mand Holdning. . . .

Under Proceduren krævede Statsadvokaten Dom efter Anklageskriftet. Han fremhævede, at Søndergaard havde været Hovedmanden, men ogsaa Jensen, der havde en særlig betroet Stilling, bar sin Part af Skylden. Han betegnede Forholdet ved, Rabat til de tyske Intendant, som groft og utilbørligt.

Først ved 21.30-Tiden sluttede Retsmødet, hvorefter Domsmændene efter en kort Votering kunde forlade Retsbygningen, og Dommeren kunde skride til den skriftlige Udformning af Dommen. Først Kl. 2.45 i Morges kunde han forlade Landsretten.

Dommen.

I Formiddag Kl. 10.45 indfandt Domsmændene sig igen og Kl. 11.15 blev Dommen afsagt. Chr. Søndergaard idømmes en Bøde paa 25,000 Kr., ligesom ved Retten i Thisted, med en Forvandlingsstraf paa 30 Dages Hæfte, der betragtes som afsønt med Varotegtsarrest. Konfiska-

Politibekendtgørelse.

Efter Anmodning fra Nordjydske Marinedistrikt forbydes herved af Hensyn til Minefaren i Medfør af § 7 i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 al Badning paa Vesterhavets Kyststrækning fra Thyborøn Kanal til et Punkt ca. 1000 m Syd for Lyngby Landingsplads.

Der er opsat Advarselskilte paa den Strækning, Forbudet omfatter.

Overtrædelse af Forbudet medfører Strafansvar.

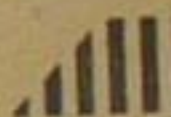
Politimesteren i Hassing-Refs Herreder, Hurup, den 3. Juni 1947.

Skaalum,
est.

419

træde

TA

H

Kor

To

der

H

hos

Der

mer

Fru

Chr. Søndergaard fik en Bøde paa 25000 Kr.

30 Dages Hæfte som Forvandlingsstraf, men de er afsønet med Varetægtsarresten. — Konfiskationen af 22,000 Kr. bortfalder. — Egon Jensen frifundet.

Vestre Landsret sluttede i Aftes ved 21-Tiden Behandlingen af Søndergaard-Sagen.

Som omtalt blev Manufakturhandler Chr. Søndergaard først afhørt indgaaende. Afhøringen endte med, at Søndergaard nægtede at kende noget til en Historie om, at man i en Bagerforretning i Thisted havde fundet en Pakke fra Søndergaard, som en Tysker havde glemt. De paa-gældende var derefter gaaet til Søndergaard og havde faaet noget Tøj, som tidligere var blevet dem nægtet. „Jeg kender ikke noget til Sagen,“ sagde Søndergaard, „men jeg ved godt, at den Sladder-Historie har gaaet.“

Førstemanden afhøres.

Derefter afhørtes Søndergaards Første-Mand, Egon Jensen, der forklarede, at han havde haft 440 Kr. om Maaneden i Løn + 1 pCt. i Provision.

Statsadvokaten: Har De ikke efter Kapitulationen faaet et større Beløb?

J.: Jo, 5000 Kr., men det var i Anledning af Forretningens Jubilæum.

St.: Havde De faaet Instrukser vedrørende Salg til Tyskerne?

J.: Ja, Søndergaard sagde, at vi maatte begrænse Salget mest muligt. Det gjorde vi bl. a. ved at gemme Varerne væk.

St.: Da den nye Regel kom om, at der ikke maatte sælges for over 200 Kr. — hvad gjorde De saa?

J.: Vi holdt helt op med at levere til de tyske Afdelinger.

St.: Er der ikke sket Leverancer efter den Tid uden Tilladelse?

P.: Nej, ikke mig bekendt.

St.: Har der ikke i 1941 været Forespørgsel fra Nationalbanken vedrørende en Check?

J.: Det husker jeg ikke.

St.: De har engang forklaret, at man for at komme uden om den Knibe, man var kommen i, fingerede, at Varerne var udleveret før 11. December 1940.

J.: Det er forkert.

St.: Hvorfor har De saa forklaret det?

J.: Det var efter Politiets Anmodning.

for de tyske Salg blev afleveret til Søndergaard personlig, og hvad der senere skete med disse Penge, vidste De ikke.

J.: Ja.

St.: Betyder det, at disse Penge gik helt udenom Kassen?

J.: Det ved jeg ikke, men jeg ved, at Pengene blev indført i en særlig Bog.

St.: Naar det er sket, at en Regning er delt, drejer det sig saa om en Deling af Ordren eller en Deling af Betalingen?

J.: Naar et Beløb var for stort, hændte det, at en Ordre blev delt og leveret ad flere Gange.

St.: Har De efter Anmodning fra Tyskerne deltaget i tysk Selskabelighed?

J.: Min Kone og jeg har en enkelt Gang deltaget, fordi man sagde, at vi nu saa mange Gange havde givet Afslag og ikke kunde blive ved dermed. Jeg mente ikke, det kunde gøre noget, og saa gik vi med. Forresten har jeg sjældent været i bedre Selskab!

St.: Er der ydet Rabat til Tyskere?

J.: Nej.

St.: Er der tager Overpriser af dem?

J.: Nej.

St.: Er det sket, at ukurante nedskrevne Varer blev skrevet op, naar de skulde sælges til Tyskerne?

J.: Ja, hvis det f. Eks. drejede sig om en nedskrevet Skindkaabe, fik Tyskerne, hvis de købte den, Lov at betale den gamle Pris.

Vidneafhøringerne.

Kriminalbetjent J. Nielsen, der beskæftigede sig med Efterforskningen, forklarede, at Jensen hverken direkte eller indirekte havde været Genstand for Trusler om Anholdelse eller lignende. Naar Jensen havde faaet Lov at gaa, da han havde underskrevet sin Tilstaaelse, skyldtes det, at han skulde til et Møde om Aftenen.

Forsv.: Var han ellers blevet anholdt?

V.: Det kan jeg ikke sige paa

Officererne jo ofte Damekjoler og lign.

St.: Fik Tyskerne Rabat?

V.: Der var et Par Intendantter, som stod for Indkøbene til Afdelingerne, som fik 10 pCt. Rabat paa Varer til sig selv. Men det betød ikke noget, for saa blev Prisen blot i Forvejen sat tilsvarende op.

Forsv.: Var De ikke den, der foretog Anmeldelse til Politiet?

V.: Nej, bestemt ikke!

St.: Der staar i Rapporten vedrørende Gantris, at han mødte efter Tilsigelse.

Forsv.: Hvorfor blev De afskediget?

V.: Søndergaard sagde, at jeg var for doven og for længe om mit Arbejde.

St.: Deltog De ikke i tysk Selskabelighed — f. Eks. en Køretur?

V.: Jo, men det var i Forretningsanliggende.

Forretningsfører Vagn Nielsen, Hvidbjerg, havde af Søndergaard faaet Besked om at indskrænke Salget til Tyskerne. Alle gode Varer blev gemt væk. Men det var meget udbredt i Thisted, at Danskerne købte Varer ind, som de lod gaa videre til Tyskerne.

St.: Kender De noget til Indkøb til Villa „Ro“?

V.: Jeg synes at have hørt lidt om det. Jeg husker bl. a., at en dansktalende Herre kom ind og købte en Seng m.m. til Villa „Ro“.

St.: Vidste De, at Villa „Ro“ blev beboet af Tyskere?

V.: Nej, og det var jo ogsaa en dansk Herre, der foretog Indkøbet.

Ekspeditrice Karen Hansen havde faaet Besked om at være tilbageholdende ved Salg til Tyskerne. Engang havde hun solgt en Pelskaabe til en Tysker for 300 Kr. Han kunde ikke betale saa mange Penge, hvorfor Kaaben blev hængt til Side, og han betalte Pengene i Afdrag.

Husmoder Magda Jørgensen, Thisted, havde indtil Kapitulationen været ansat paa en tysk Systue i Thisted. Bl. a. syede hun Gardiner til Tyskerne. Stoffet kom fra Søndergaard. Engang havde hun været hos Søndergaard for at købe Foer til en Frakke til Overintendant Meier, men det kunde hun ikke faa. Saa tog en tysk Officer ind til Søndergaard og fik det straks udleveret. Tyskeren sagde, at hos

fik Afslag paa at maatte levere. Han søgte igen den 13. Februar og netop samme Dag betaler Tyskerne for 50 Pyjamas og 50 skjorter — netop de Varer, som forgæves havde søgt om at maatte levere. Det ser meget mærkeligt ud.

Da Politiet fik samlet sit Materiale, blev Jensen tilkaldt og aflagde langt om længe en Tilstaaelse, som han underskrev, hvorfor han fik Lov at gaa. Dagen efter tilbagekaldte han Tilstaaelsen.

Endvidere har vi fundet en Række Regninger i det tyske Marineintendantur til et samlet Beløb af 16,869 Kr. Man har søgt at fjerne Identiteten ved at klippe „Hovedet“ af Regningerne. Det drejer sig om Leverancer, der er leveret uden Tilladelse mod kontant Forklaring.

Vidneforklaringerne har været meget oplysende — Gantris forklarer dog, at han har set Regningsbeløb paa over 200 Kr. bli-

delt. Man har søgt at indsmigre hos den tyske Intendant ved at give ham en Rabat, ganske vist efter, at man havde sat Prisen op. Det er saa groft, at det betegnes som utilbørligt.

Naturligvis paahviler Ansvar først og fremmest Søndergaard, men ogsaa Jensen, der havde særlig betroet Stilling, har sin Part af Skylden.

Det er oplyst, at der er søgt Damepelse, endog paa Afbetaling og det ligger langt udenfor de tilladelige.

Forsvaret.

Overretssagfører Johansen paastod alene Søndergaard fik en Bøde med Hensyn til de kendte Prisovertrædelser, og ellers frifundet. Naar man er en hel lang Dag har siddet og lyttet, sagde Overretssagføreren, kommer man hurtigt til den Erkendelse, at denne Sag er løst op i et Plan, hvor den slet ikke hører hjemme. Oprindeligt er Sagen rejst efter Forræderloven og det er gentaget i Aankendelseskriftet for Landsretten. Værnemagerloven bragt i anvendelse. For en Mand som Søndergaard er det ingen Spøg at have Konto spærret, sig selv til fængslet i 2-3 Maanedes Tid. Drejer sig her om en mand, som har haft sine Medlemmer

cer efter den Tid uden

P.: Nej, ikke mig bekendt.
St.: Har der ikke i 1941 været Forespørgsel fra Nationalbanken vedrørende en Check?

J.: Det husker jeg ikke.
St.: De har engang forklaret, at man for at komme uden om den Knibe, man var kommen i, fingerede, at Varerne var udleveret før 11. December 1940.

J.: Det er forkert.
St.: Hvorfor har De saa forklaret det?

J.: Det var efter Politiets Anmodning. Politiet var ikke tilfreds med, hvad jeg havde forklaret, og forelagde mig dette til Underskrift. Saa skrev jeg under — jeg blev truet med Anholdelse, hvis jeg ikke gjorde det.

St.: Jeg forbereder Dem paa, at der om dette Punkt vil blive indledet Undersøgelse, og at jeg vil sigte Dem for falsk Sigtelse mod Politiet. Gik De ikke samme Dag til Søndergaards Forsvarer?

J.: Jo, men vi talte ikke om dette. Næste Morgen gik jeg til Politiet og tilbagekaldte, hvad jeg havde skrevet under paa!

Retsform.: Det er mærkeligt, at De gik ind paa at underskrive dette; det indeholdt jo en Sigtelse mod Deres Principal.

J.: Ja, men det skyldtes, at jeg var blevet klempt op i et Hjørne og ikke saa anden Udvej.

St.: Har De aldrig faaet Ordre til at dele en Regning i flere, naar Beløbet var over 200 Kr.?

J.: Nej.
St.: Har De ikke netop forklaret det til Politiet?

J.: Det husker jeg ikke.
St.: Har De ikke solgt Pelskaaber til Tyskerne, undertiden paa Afbetaling?

J.: Jeg tør ikke nægte det, men husker ikke de enkelte Salg.

St.: De har forklaret, at Søndergaard havde givet Ordre til Salg til tyske Afdelinger, skønt der var givet Afslag paa et Andragende om denne Levering.

J.: Det drejede sig om nogle Pyjamas, vistnok til et Beløb af knap et Par Hundrede Kr.

St.: De forklarede ogsaa, at Søndergaard gav Ordre til, at De kun maatte sælge til tyske Afdelinger mod kontant Betaling og ikke mod Aflevering af Check.

J.: Ja, naar det drejede sig om nye Afdelinger, for dem kendte vi jo ikke.

St.: Og De forklarede, at 200 Kr.-Bestemmelsen blev omgaaet ved, at Regningerne blev omskrevet til flere Regninger, hver lydende paa et Beløb under 200 Kr.

J.: Det er ikke rigtigt.
St.: De har sagt, at alle Penge

der beskæftigede sig med Efterforskningen, forklarede, at Jensen hverken direkte eller indirekte havde været Genstand for Trusler om Anholdelse eller lignende. Naar Jensen havde faaet Lov at gaa, da han havde underskrevet sin Tilstaaelse, skyldtes det, at han skulde til et Møde om Aftenen.

Forsv.: Var han ellers blevet anholdt?

V.: Det kan jeg ikke sige paa nuværende Tidspunkt.

F.: Kender De Villa „Ro“?

V.: Ja, den blev benyttet af Tyskerne, allerede før jeg kom til Byen. Det vidste alle Mennesker i Thisted.

Politibetjent G. Nissen, Hurup, havde været Medhjælper ved Afhøringerne af Jensen og Søndergaard. Ogsaa han hævdede, at der ikke paa nogen Maade var anvendt Trusler.

Afdelingsleder Poul Skovgaard, der har været Ekspedient hos Søndergaard fra Novbr. 1942 til Juni 1944, hævdede, at der ikke havde været videre Handel med Tyskerne.

St.: Det var mærkeligt — De har tidligere forklaret det modsatte. De har vel ikke modtaget en Cirkulære-Skrivelse fra Søndergaard?

V.: Nej.

St.: Er der foretaget Omskrivning af Regninger for at komme ned under de 200 Kr.?

V.: Det husker jeg ikke.

Poul Erik Gantriss, Skive, var ansat hos Søndergaard fra Oktober 1940 til 1. Decbr. 1941. Han var straks kommet i Gang med at montere Barakker for Tyskerne, og det vedvarede, saa længe han var i Søndergaards Tjeneste. Langt den overvejende Del af hans Arbejde havde været for tyske Kunder. Han indkasserede baade Kontanter og Checks, og Beløbene havde ofte været paa over 200 Kr.

St.: Var disse Leverancer uvelkomne?

V.: Det drejede sig for en Del om meget kedelige Varer, som Forretningen gerne vilde af med.

St.: Har De set Regninger paa større Beløb blive skrevet om til flere Regninger for at faa dem under 200 Kr.?

V.: Ja, jeg har selv hentet Pengene.

St.: Hvor gik Pengene fra Tyskerne hen?

V.: Til Søndergaard.

St.: Var De tilbageholdende ved Salg til Tyskerne?

V.: Det var ikke altid let. Foruden Varer til eget Brug købte

sen, Thisted, paa en tysk Systue i Thisted. Bl. a. syede hun Gardiner til Tyskerne. Stoffet kom fra Søndergaard. Engang havde hun været hos Søndergaard for at købe Foer til en Frakke til Overintendant Meier, men det kunde hun ikke faa. Saa tog en tysk Officer ind til Søndergaard og fik det straks udleveret. Tyskeren sagde, at hos Søndergaard kunde man faa alt.

Skomager Niels Peter Petersen havde været ansat som Bud hos Søndergaard til midt i 1941. Han havde kørt en Del Varer ud til Tyskerne.

Bagermester Frede Gerhard Christensen havde engang fundet en Pakke med noget Tøj i paa Disken i sin Forretning.

St.: Gik Deres Mor saa hen i Søndergaards Forretning?

V.: Nej, der staar saa meget Sludder i en Politirapport ...

Retsform.: De maa bruge ordentlige Udtryk her i Retten.

Christensen erklærede til alle følgende Spørgsmaal, at han intet kunde huske.

Ekspedienterne Ejner Borge Jensen, Aage Verner Petersen og Knud Thorkil Nielsen forklarede enslydende, at de havde faaet Paalæg om at være varsomme med at sælge Varer til Tyskerne.

Det samme forklarede Fru Lydia Madsen, der havde været Bogholder og Kasserer. Regninger vedrørende Salg til tyske Enkelt personer blev forsynet med et blaat Kryds, saa Søndergaard kunde kontrollere disse Salg.

Endnu et Par Ekspedienter forklarede paa lignende Maade, hvorefter Isenkræmmer Alfred Nielsen, der var Kasserer i Handelsstandsforeningen, betegnede Søndergaards Holdning under Besættelsen som en god dansk Mands Holdning. Hans Forretningsmetoder kendte han dog intet til.

Proceduren.

Derefter holdt Statsadvokaten sin Anklagetale og krævede de Tiltalte dømt i Henhold til Anklageskriftet. Han mente, at Checks til et Beløb af 10,543 Kr. dækkede ulovlige Leverancer. De er udstedt i December 1941 for bl. a. Haveparasoller og Liggestole, der ikke skulde bruges midt om Vinteren. Det drejer sig sikkert om de Leverancer, der fandt Sted det paafølgende Foraar. Saa er der Checks til et Beløb paa godt 9000 Kr. for Varer, som Søndergaard den 24. Januar 1941

gen rejst og det e skriftet frafaldet. Værnemads delse. Fo gaard er Konto s fængslet crejer si som har fulde Ti skudt stands sandsyn haft er maatte katen s Omsætr har fur Sønder ning gaards ser er det be gaards Besætt vi er v intet l Ove mødte findels henho fører men mærk ke v Dr Ha Pans I C en U mand plade Bisg 1. E knus unde Ha mers ne s ring Besk Bisg Utyl — meh af C by. er i Som one

Chr. Søndergaard Sagen.

(Fortsat fra Side 2).

gen, men kun en lønnet Medhjælper. Heller ikke nogen ledende Stilling indtog han, og han kan derfor ikke dømmes. Det er ganske forkert, at der overhovedet blev rejst Tiltale imod ham. Hans Provision i de 5 Aar af Salg til Tyskere har kun udgjort ca. 500 Kr., det er det hele, og paa det kan der ikke rejses nogen Værnemagersigtelse.

Dommen.

Kl. 12,20 i Middags faldt Dommen, der for Chr. Søndergaards Vedkommende lød paa en Bøde paa 25,000 Kr., subsidiært 30 Dages Hæfte, som betragtes udstaaet med Varetægtsarresten. Konfiskationen af 22,000 Kr., som Søndergaard ved Underrettens Dom var idømt, bortfalder. Egon Jensen blev pure frifundet.

Efter Sagens Afslutning i Aftes ved 21-Tiden voteredes en halv Timestid. Domsmændene forlod derefter Retsbygningen, og Dommerne fortsatte med den skriftlige Udformning af Dommen, som først var tilendebragt ved 3-Tiden i Nat. Kl. 11 i Formiddags sattes Retten igen, og Dommen faldt saa efter godt en Times Votering.

* * *
Besøget hos Tyskerne i Dragsbæk.

I Referatet i Gaar stod anført, at Tyskernes Indbydelse til Dragsbæk en enkelt Gang var efterkommet.

Det er imidlertid ikke Manufakturhandler Søndergaard, der har efterkommet Indbydelsen; han oplyste i Retten i Gaar, at han trods gentagende Indbydelser altid havde sagt Nej, men Egon Jensen, der ligeledes gentagende havde sagt Nej, var ved en enkelt Lejlighed blevet afhentet og havde da deltaget i Sammenkomsten en Times tid.

ren sendes nu til Regnskab i Vejle.

Miner i Klitmøller.

Nogle Arbejdere, der var beskæftiget med Nedbrydning af Pigtraad ved et tidligere Minefelt ved Cornelius Lynges Ejendom i den østlige Del af Klitmøller, har fundet fire saakaldte Trækasseminer. Minefeltet er forlængst rensat og kontrollet, og Mennesker har uden Tanke paa Faren befærdet Jordstykket.

Det uhyggelige Fund er indberettet til Sprængningskommandoen, som kommer og sprænger Minerne bort. Fundet er en ny Advarsel om, at man ikke skal stole paa Forsikringer fra Mine-rydningstjenesten.

Jol
Før
ma
sul
ud.
ger
Hv
i si
gik
af
lig,
uly

Hø
L
ster
et l

Overordentlige Foranstaltninger.

Politibekendtgørelse.

I Tilslutning til Bekendtgørelse herfra af 3. d. M. meddeles, at Nordjydske Marinedistrikt har oplyst, at Minestrygning nu er sket paa Strækningen mellem Høfde 88 og Høfde 92 (Strækningen ud for Agger By),

Den nævnte Strækning frigives herved for Badeforbudet fra Dags Dato at regne.
Politimesteren i Hassing-Refs Herreder, Hurup, den 6. Juni 1947.

Skaalum, kst.

Den almindelige Brændforsikring
for Landbygninger.

sloushus om sønderjydske Forhold.

Arbejderfest i Hansted.

Den første store Fest efter Hjemkomsten.

Blandt Arbejderne paa Hanstholmen, der omkring Nytaar 1943 maatte forlade deres Hjem, har det længe været paa Tale, at naar Forholdene efter Tilbagellytningen tillod det, vilde de have en stor Fest — og denne landt Sted i Aftes paa den genaabnede Hansted Kro.

I den smukke nyrestaurerede Sal hang tre røde Bannere, Arbejdsmændenes, Tømrernes og Socialdemokratisk Forenings. De var i Tyskerperioden bragt i Sikkerhed i Thisted, men er forlængst igen bragt til Hansted, og en meget stor Forsamling var kommen til Stede.

Formanden for Socialdemokratisk Forening, Sogneraadsmlem Marius Madsen, udtalte til Indledning sin Glæde over, at man atter kunde samles under de vante Former. Man haabede nu paa, at ogsaa Havnebygningen vilde komme i Gang. Arbejdsløsheden havde desværre begyndt at melde sig blandt Tømrerne, og der vilde uundgaaeligt blive mange ledige, hvis der ikke blev Arbejde ved Havnen.

Polketingsmand Marinus Sørensen holdt Festtalen, i hvilken han beskæftigede sig med baade Havnesagen og den politiske Situation. Redaktør Brunsgaard læste op, og flere af Deltagerne havde Ordet for at stille Fore-spørgsler til Polketingsmanden.

Der raadede naturligvis Glæde over, at der igen kan festes i Hansted, men det kunde jo ikke undgaas, at den Usikkerhed, der stadig præger Havneproblemet, kastede Slagskygger over den iøvrigt meget vellykkede og smukke Fest.

Fast Turistbureau i Fjerritslev.

Fjerritslev Turistforening afholdt

Er
P
S
I A
Tømre
Drag
legne
heldig
Ubeld
devej
Porlje
Result
rede
I
Christ
Hustr
Barn.
Kolbe
men
intet
lance
dens
øvrige
ling h

Der

B
p
I A
Medd
skibe
Ped
med
der
Ængs
Der
store
ny F
al en
Hand
Situat
deres
Maad
foreg
køb v
Portr

Tiltra

T
Sam
Thiste
Istands
Sal, de
er diss
tor, li
fuldm
I Stue
sig og
delse.

Dispensation fra Badeforbud
ved Agger?

Det er sandsynligt, at der vil blive givet Dispensation fra Badeforbudet i Hurup Politikreds, saaledes at der kan bades mellem Høfde 88 og 92 ud for Agger, hvor Kysten er omhyggeligt kæmmet for Miner. Marinedistriktet skal dog først give Tilladelse.

Minefund i Klitmøller.

Thy. Højspændingsværk er i disse Dage ved at grave nogle Pæle med Pigtraad op øst for Klitmøller By. Forleden opdagede man, at der laa fire Kasseminer gravet ned paa Omraadet, der ellers skulde være rensset for Miner.

Minekommandoen fra Viborg er blevet tilkaldt, og man har indtil videre foretaget en Afspærring af Stedet.

Afhændelsen af de Ejendomme, Tyskerne overtog.

Endnu mere end to Aar efter Kapitulationen er der en Række Landbrugsejendomme, som Tyskerne i sin Tid overtog, der stadig er under Indenrigsministeriets Administration, men nu ser det ud til, at de snart skal enten vende tilbage til de tidligere Ejere eller sælges til andre.

Indenrigsministeriets Afviklingskommission naaede endelig i Lørdags op for at se paa en Del af dem. Kommissionen bestaar af Kommitteret Terndrup (Formand), fhv. Folkethingsmand Smørum og Arkitekt Fink, Aabenraa, og tiltrædes desuden for Sager i Thisted Amt af Amdtsraadsmedlemmerne Viggo Oddershede og Jens Mølbæk.

Kommissionen var først i Tilsted og besigtigede Grunden ved Officerskasinoet (det nye Sommerhotel) ved Stranden og derefter Viktor Hellebergs og Hotelejer Chr. Madsens Gaarde. Derefter var den i Klitmøller, hvor den bl. a. saa paa Arealet Nord for Vejen fra Badehotellet til Stranden, hvilket Areal antagelig lægges til Vildtreservatet Ved Thisted blev besigtiget de to Ejendomme i Vegendal ved Aalborgvej og en tredie Ejendom ved Faartoftvej (tidl. Chr. Lausten Kirks Ejendom). Videre gik Turen til Bulbjerg, hvor hele det af Tyskerne inddragne Areal skal fredes og derefter til Ellesbølgaard i Vust hvor det nord for Gaarden liggende Klitareal, hvor Tyskerne havde en Mængde Anlæg, antagelig underlægges Klitvæsenet, mens den øvrige Del af Gaarden skal sælges, der har været Tale om at udstykke den i to Husmandsbrug, men Bygningerne er saa gode, at dette næppe sker. Besigtigelsen sluttede med et Par Ejendomme i Slettestrand.

I Løbet af kort Tid kommer Kommissionen igen og skal da besigtige de mange Ejendomme paa Hanstholm og derefter kan der ventes en Indstilling om, hvad der skal ske med de forskellige Ejendomme.

Badetilladelse ved Agger?

Politimesteren i Hassing-Refs Herreder har som Følge af den fortsatte Minefare udstedt Forbud mod Badning paa Vesterhavets Kyststrækning fra Thyborøn Kanal til et Punkt 1 Kilometer Syd for Lyngby Landingsplads.

Det ser dog i Dag ud til, at Forbudet vil blive hævet for Strækningen mellem Høfde 88 og 92 ud for Agger Bf.

Langsom Afvikling.

Det tager en forfærdelig Tid med Tyskerejendommene.

Indenrigsministeriets Kommission for Afvikling af Landbrugs-ejendomme, som har været i tysk Besiddelse, har aflagt Besøg i Thisted og Thy, hvor man besaa en Del af Ejendommene. Man naaede dog ikke at komme til Hansted, men Kommissionen vender snarest tilbage, og saa faar Hansted ogsaa Besøg.

Nogen Afgørelse træffer Kommissionen ikke paa Stedet. Endnu to Aar efter Kapitulationen er Afgørelsen ikke kommet, og der skal vel forhandles en Del endnu, inden man faar Rede paa, hvem der skal have Tyskerjorderne. Ligesaa forkasteligt er det, at mange udmærkede Træbygninger og Barakker, som kunde anvendes til haardt tiltrængte Menneskeboliger, stadig faar Lov at staa ubenyttede hen. Dette skyldes, at et enkelt Kontor i København skal godkende Overdragelsen af de enkelte Huse. Det vilde være forløbet betydeligt hurtigere, hvis Afgørelserne kunde være truffet hos lokale Myndigheder.

Utilfredse Haveejere.

Livlig Generalforsamling

Søndag Kl. 19: „Salmonsforstanderen i Lykkeaa“.

Der maa bades ved Agger.

Politimesteren i Hurup meddeler, at Stranden udfor Agger By mellem Høfderne 88 og 92 nu er rensset for Miner, og at Forbudet mod Badning derfor er hævet.

Landingsplads for Ambulanceflyver i Fjerritslev.

En af Zonens Ambulanceflyvemaskiner var forleden paa Togt over Thy for at finde egnede Landingspladser til eventuelle Landinger i Tilfælde, hvor Patien-

Frifundet ved Særretten i Thisted.

Vognm. Vagn Knudsen, Thisted, var ved Særretten tiltalt for utilbørligt Samarbejde med Besættelsesmagten, idet han i Tiden fra Januar 1943 indtil Kapitulationen udførte Kørsel for Tyskerne og for Tyskerhaandlangere med en Lastbil og senere med en Personbil, som han havde købt til Overpris. Hans Fortjeneste var opgjort til 115,095 Kr., deraf udgør Nettofortjenesten 23,019 Kr. Anklagemyndigheden paastod Nettofortjenesten konfiskeret, men Retten frifandt Knudsen for Værnemageri. Han idømtes 500 Kr. i Bøde for ulovlig Bilhandel.

Politikontoret i Thisted

er nu flyttet op paa Politigaardens 1. Sal, hvor Politimesteren tidl. havde Privatbolig. Dermed har baade Politikontoret og Politistationen faaet en længe tiltrængt Lokaleudvidelse. De nye Kontorlokaler paa 1. Sal er smukke og velindrettede. Desværre faar Politimester Brix saa kortvarig Glæde af Forbedringen, da han som bekendt fratræder Embedet til 1. Juli d. A. Men ogsaa Personalet har Grund til at være veltilfreds med den skete Forandring.

Skødeklausulejendommene

besigtiges.

Indenrigsministeriets Afviklingskommission for Skødeklausulejendomme, de Ejendomme, som Staten i sin Tid overtog, fordi Tyskerne rekvi- rerede dem, har i disse Dage været i Thisted Amt for at besigtige en Del af de paagældende Ejendomme. Kommissionen bestaar af Kommit- teret Terndrup, som er Formand, fhv. Folketingsmand Smørum samt Arkitekt Fink, Aabenraa, og den er for Sager i Thisted Amt tiltraadt af Amsraadsmedlemmerne Jens Mø- bæk og Viggo Oddershede.

Kommissionen har været i Thisted, hvor de bl. a. har set paa Grunden ved det nye Sommerhotel, i Klitmøl- ler, hvor der er Tale om, at Skøde- klausulejendommene Øst for Amts- vejens Udløb i Stranden skal lægges til Vildtreservatet, i Thisted, hvor man saa paa de Ejendomme ved Aalborgvej og Faartoftvej, Tyskerne har haft, paa Bulbjerg, hvor det er Tanken at frede det meste af det Areal, Tyskerne havde beslaglagt, paa Ellesbølgaard ved Vust samt i

Slettestrand, hvor der ogsaa findes et Par Skødeklausulejendomme.

Om kort Tid fortsættes Besigtigelsesforretningen paa Hanstholm, hvor Hovedparten af de tidligere „Tysker-ejendomme“ i Thisted Amt findes, og derefter vil Kommissionen afgive Indstilling om, hvad der skal ske med de paa gældende Ejendomme. De tidligere Ejere har Forkøbsret til dem, men i mange Tilfælde har disse Ejere nu etableret sig andet Steds og er ikke interesseret i at faa de afstaaede Arealer tilbage.

Der kan atter bades ved Agger.

Som meddelt i Gaar var der stillet i Udsigt, at Badeforbudet ud for Agger vilde blive ophævet. Der foreligger i Dag Bekendtgørelse fra Politimesteren i Hurup om, at Badning atter kan finde Sted. Marinedistriktet i Frederikshavn har efter Henstilling fra Politimesteren ophævet Forbudet.

OVERORDENTLIGE FORANSTALTNINGER

Politibekendtgørelse.

I Tilslutning til Bekendtgørelse herfra af 3. d. Md. meddeles, at Nordjydske Marinedistrikt har oplyst, at Minestrygning nu er sket paa Strækningen mellem Høfde 88 og Høfde 92 (Strækningen udfør Agger By).

Den nævnte Strækning frigives herved for Badeforbudet fra Dags Dato at regne.

POLITIMESTEREN I HASSING-REFS HERREDER, Hurup, 6. Juni 1947.

SKAALUM, kst.

Overordentlige Foranstaltninger

Politibekendtgørelse.

I Tilslutning til Bekendtgørelse herfra af 3. d. Md. meddeles, at Nordjydske Marinedistrikt har oplyst, at Minestrygning nu er sket paa Strækningen mellem Høfde 88 og Høfde 92 (Strækningen udfor Agger By).

Den nævnte Strækning frigives herved for Badesforbudet fra Dags Dato at regne.

Politimesteren i Hassing-Refs Herreder, Hurup, den 6. Juni 1947.

SKAALUM,

kst.

2-3 Mill. Kr. i Erstatninger for Tyskernes Skader paa Jord og Bygninger i Thisted Amt.

Afviklingen nærmer sig nu Afslutningen.

De fem lange Besættelsesaar satte meget dybe Spor i det danske Folk og det danske Land. Ganske, ganske langtsomt er man ved at overvinde Folgerne. Thisted Amt fik — maaske mere end noget andet Amt — Lejlighed til at komme Besættelsestyrkerne paa nært Hold og til at se, hvorledes Gullasch og „Guldgraveri“ fulgte i Tyskernes Køl vand.

Da Danmark blev besat i 1940, fik Tyskerne travlt med at skaffe Indkvarteringsmuligheder, og rundt omkring beslaglagde de Skoler og andre større Bygninger, og hvor det ikke var tilstrækkeligt, opførte de selv Bygninger. Hurtigt viste det sig derfor, at visse Dele af Befolkningen fik Færten af, at der var „god Forretning“ i at sælge til Tyskerne, der betalte næsten lige, hvad det skulde være for et Hus. Pengene fik de i Nationalbanken, og Danmarks Skatteydere betalte Gildet. I Indenrigsministeriet betragtede man Udviklingen med Uro, og Resultatet af forskellige Forhandlinger blev, at man henvendte sig til Dyrhøge Toft i Thisted og fik ham til at være kyndig og regulerende Mellemand ved alle Ejendomshandler, der blev sluttet Landet over mellem Besættelses-

styrkerne og Danskerne. Der var meget at lave for en enkelt Mand, og efterhaanden som Tyskerne købte flere og flere Ejendomme, blev det klart, at man maatte have flere Vurderingsmænd, og i hvert Amt dannedes i Tiden 1942—44 en Vurderingskommission, og Vurderingen for hele Landet kom i fastere Rammer, efterhaanden som der blev udsendt Retningslinier fra København.

I Thisted Amt kom Kommissionen til at bestaa af Skyldraadsfermand Sodborg Eriksen, Tøttrup (der for nogen Tid siden kom ind i Appeludvalget og efterfulgtes af Sognefoged Henrik Pedersen, Tilsted), Murermester Viggo Andersen, Thisted, og Dyrhøge Toft, der samtidig blev Formand for Kommissionen for Ringkøbing Amt. Vurderingskommissionens Sekretær blev Kontorchef Skaalum, Amtskontoret. Kommissionen delte Arbejdet, saaledes at Toft og Eriksen tog sig af Jordspørgsmaal og Viggo Andersen af Indkvarterings- og Bygnings-Sagerne.

Da Tyskerne tog alle Ejendomme i Hansted.

Inden Kommissionen var en Kendsgerning, havde der allerede været mange vanskelige Spørgsmaal at løse, bl. a. den store Evakuering af Hansted. Amtmand Egedorf havde paa Ministeriets Vegne en stor Del af Ansvaret og Æren for, at det hele forløb saa glat, som det gjorde. I en Sam-

tale med „Thisted Amtsavis“ fortæller han nærmere herom.

„I Sommeren 1942 kom Tyskerne første Gang med deres Krav om Evakuering af Hanstholm, og fra dansk Side blev der naturligvis protesteret. Men paa Efteraaret blev Kravet paany fremsat og i en strengere Tone. I første Omgang haabede vi at kunne nøjes med 20 Huse, men saa ved Nytaarstid kom det helt store Skrald. Der kom en paagaende Henvendelse til Ministeriet fra Berlin, og Hansteds 800 Indbyggere blev evakueret ud til Trubaraker, som den danske Stat skyndsomst lod opføre. Fra dansk Side blev der ofret mange Penge for at gøre Evakueringen saa smertefri som mulig, men alligevel var det naturligvis en meget haard Omgang og Prøvelse for Befolkningen. Det tog naturligvis meget slemme paa Husene, dels med Sild, dels naar de stod ubeboede, og endelig naar Tyskerne foretog Prøveskydninger med de vældige Kanoner. Saa rystede Husene uhyggeligt. Nu er Bygningerne i alt væsentligt atter lavet i Stand, og Beboerne er flyttet tilbage paanær 30 Familier, hovedsagelig Fiskerfamilier, der rejste til Hirtshals. De kommer sikkert ikke tilbage, før det bliver til Alvor med Hanstholm-Havnen. Vi haaber, det ikke varer for længe!“

Fra anden Side oplyses det overfor „Thisted Amtsavis“, at Hansted Husenes Istandsættelse og Oprydningen i den umiddelbare Nærhed vil give en Post paa Udgiftskontoen paa 500—600,000 Kr.

ERSTATNINGSKRAV OG HVORLEDES DE UDBETALES:

Men Vurderingskommissionen blev ogsaa stillet overfor store Opgaver. Kommissionens Arbejde nærmer sig nu sin Afslutning, og vi har bedt Kontorchef Skaalum fortælle om dette Udvalgs Virke og Resultater.

„Det skete ofte, at der blev givet meget kort Frist til Evakuering“, udtaler Kontorchefen. „Omkring Nytaar 1944 fik vi saaledes Besked om, at 12 Huse i Stenbjerg skulde evakueres paa mindre end to Døgn til Fordel for russiske Hjælpetropper.“

I Tilsted blev der evakueret to store Gaarde, som tilhørte Victor Helleberg og Hotelejer Madsen, „Stjernen“. En stor Lystejendom ved Slettestrand tilhørende Dir-

Elsass, København, blev evakueret samtidig med 3 andre Ejendomme, Bulbjerg Badehotel og fire Ejendomme i Vust. Senere blev Evakueringen af Hansted udvidet med en halv Snes Ejendomme ved Hamborg, og man tog seks Ejendomme i Klitmøller. Der blev endvidere beslaglagt flere Hoteller, Skoler, Forsamlingshuse osv. Samtidig gik store Jordarealer over paa Tyskernes Hænder. Man regner med, at Tyskerne i Besættelsens første Tid placerede herved en Trediedel af deres Styrker i Danmark i Thisted Amt, saa intet Under, at Vurderingskommissionen fik mere end nok at gøre. Man naaede i en Del

(Fortsættes Side 5).

dansk-tyske Grænse. Det er den tyske

Tyskernes Skader paa Jord og Ejendomme i Thisted Amt.

(Fortsat fra Side 1).

Tilfælde at besigtige Husene, inden Tyskerne flyttede ind. Derved blev det senere nemmere at danne sig et Overblik over Omfanget af Slid og Skader.

„Efter hvilke Retningslinier blev Lejekontrakterne afsluttet?“

„Oprindeligt satte man Huslejen noget højere, men paa den Betingelse, at Ejeren ikke fik Udgifterne ved Reparationer dækket. Nu er man gaaet over til en anden Ordning, saaledes at Huslejen bliver sat mindre samtidig med, at der gives større Erstatning for Siidtage. Det er absolut til de skadelidtes Fordel, idet Erstatningerne gennemgaaende er blevet forhøjet helt op til 25 pCt. I de Tilfælde, hvor de tyske Soldater blev lejet ind hos Private, blev der bestalt efter samme Satser, som for danske Soldater.“

„Hvor meget er der udbetalt i Skadeserstatninger?“

„Man har valgt det Princip ikke at betale Skader under 50 Kr. Erstatningerne har derfor varieret lige fra et halv Hundrede Kr. og op til 30—40,000 Kr. Vi har haft en 5—6 Ejendomme, hvor Erstatningerne løb saa højt op. Særligt store Erstatninger blev der Tale om ved Hotellerne, f. Eks. i Svinkløv, Klitmøller, Vorupør, Bjerregaards Hotel, Fjerritslev Afholdshotel, Bedsted Kro, Misisonshotellet i Hurup og Sjørring Vold. Afholdshotellet i Thisted har som bekendt ogsaa været beslaglagt, men det var endnu medens Tyskerne var saa besindige, at man fik Lov til at fjerne Service, Tæpper og hvad der ellers hører med til et Hotel, inden

„Til alt Held laa det i Tyskernes Interesse at holde sig paa den daarlige Jord ved Klitterne, og derfor er der ikke blevet ødelagt saa mange Marker. Der er kun blevet gravet Tankgrave med en samlet Længde paa 10 km fordelt ved Slettestrand, Lyngs, Vust, Hanstholm og Tilsted. De er næsten allesammen blevet dækket til, fordi Kommissionen straks ved Kapitulationen gav Folk Til-ladelse til at fjerne Pigtraad og fylde Tankgrave op, mod at de fik en passende Erstatning. Landmændene var naturligvis ikke sene til at faa Ukrudt-Samlerne dækket til, og der var flere, der ikke vilde have Betaling for det, da de fik Pæle og Pigtraad i Tilgift. Maaske er det en af Grundene til, at Tankgravene blev hurtigere fjernet i Thisted Amt end andre Steder.

En helt anden Historie er, hvorledes man undgik „Guldgraveri“ ved Salg af Græstørv til Tyskernes Camouflagearbejder og ligeledes ved Salg af Grus. Her gjorde Overklitfoged Rasmussen en stor Indsats, ligesom hans Arbejde for at dæmpe Sandflugten ogsaa maa fremhæves.“

„Hvorledes gaar Arbejdet med atter at faa de forskellige Ejendomme, som Staten har overtaget, over paa private Hænder igen?“

„De tidligere Ejere har Tilbagekøbsret, hvis de har indsendt Begæring herom inden 1. September 1946, og hvis de byder lige saa meget, som man kan regne med, at andre evt. vil byde for Ejendommene. Imidlertid kan det

ges til Badmintonhal, Faartoflejren, hvor der foreløbig er Vandrehjem og Oplag for Luftværnet, samt endelig Dragsbæklejren med Flygtningene.

Af uudnyttede Bygninger er der egentlig kun Stenbygningerne og Træbarakkerne paa Kronens Hede tilbage. Her ejes Grunden af Statens Klitvæsen. Vandværket i Hamborg er ved at blive solgt til Sundby Vandværk, og Hjortdal Vandværk skulde vel ogsaa nok blive solgt.

Samtidig hermed har Politiets Afviklingskommission haft travlt med Salg af det tyske Materiel, og Amtsvejinspektørens Ingeniører har klemt paa med Reparationerne af Anlægene i Tilsted, Hansted, Vust, Slettestrand, Bulbjerg, Kobberogaard i Helligsø, Lyngs og i Klitterne ved Agger og Klitmøller, hvor de Bunkers, der er farlige for Turisterne, bliver taget under faglig Behandling. Vejspærringerne var fjernet allerede nogle Maaneder efter Kapitulationen.

Erstatningerne, som Staten og Krigsforsikringen strides om Pligten til at betale.

„Hvordan gaar det med Udbetalingen af de Erstatningsbeløb, som Vurderingskommissionen har fastsat?“

„Der er mange, der klager over Langsomhed i den Retning, men Forholdet er det, at den Del af Erstatningerne, der skal udbetales af Staten, praktisk taget er blevet udbetalt. Tilbage staar de Beløb, der skal betales af Krigsforsikringen. Her har man ikke opnaaet politisk Enighed om, om Krigsforsikringen eller Staten

for dine m Nande, ikke er no en naa største og ll. at du, i Synd og og faar gaar her: e Synder, dig, aan og renhed. (1.

Nævning Barne rejst oborg, g Gros-titalet Fru Peil Dode, alde hen

rdpolen! er. Hol-ommelig et Hus, and til for Ebbe ordpols-

ag med ge Maye ved et stjaalet rev til sig til d at vied min-ent. Den ite sig indholdt 8 Aars

Bogbin-ger Peen faa-destyk-steren, Aar si- adigede maatte et og 4 ar han al; men fat paa han af- smuk-

i Vej- ardejer 7-aars i en havde Barnet re rejst

ord-

ke paa ussiske er der k Nord- mellem Land r ikke is Teo- Stik, it nye

de til at faa Ulkrudt-Samlerne dækket til, og der var flere, der ikke vilde have Betaling for det, da de fik Pele og Pigtraad i Tilgift. Maaake er det en af Grundene til, at Tankgravene blev hurtigere fjernet i Thisted Amt end andre Steder.

En helt anden Historie er, hvorledes man undgik „Guldgraveri“ ved Salg af Græstørv til Tyskerne Camouflagearbejder og ligeledes ved Salg af Grus. Her gjorde Overkliftfoged Rasmussen en stor Indsats, ligesom hans Arbejde for at dæmpe Sandflugten ogsaa maa fremhæves.

„Hvorledes gaar Arbejdet med atter at faa de forskellige Ejendomme, som Staten har overtaget, over paa private Hænder igen?“

„De tidligere Ejere har Tilbagekøbsret, hvis de har indsendt Begæring herom inden 1. September 1946, og hvis de byder lige saa meget, som man kan regne med, at andre evt. vil byde for Ejendommene. Imidlertid kan det nævnes, at kun en af Klitmøllerboerne har fremsendt Begæring om Tilbagekøbsret, fordi Bygningerne er for medtaget. Afviklingskommissionen har i Lørdags været i Klitmøller for at se paa Bygningerne. Hvis ikke Jordlovsudvalget eller Klitvæsenet er interesseret i at gøre en Handel, saa har Klitmøllerboerne en Chance for at faa deres Ejendomme billigt tilbage, idet de stadig har Forfølsret.

Mere indviklet er det i de Tilfælde, hvor der er blevet opført Bygninger paa anden Mands Jord. Der foretages først Vurdering, hvorpaa Grundens Ejer faar en Skrivelse med Forespørgsel, om han vil købe Huset, og svares der Nej, kan man ekspropriere Jorden, men her i Thisted Amt har vi altid opnaaet en Overenskomst, saaledes at Ekspropriationskommissionens Besøg hidtil har været unødvendigt. Der er flere Eksempler, bl. a. Sommerhotellet hos Nordentoft, der har været særlig plaget, og hos hvem vi ovrigt har haft et betydeligt Antal Ekspeditionssager, der er Faartoftelejren, hvor Staten ejer Bygningerne og Kommunen Grundten. I de fleste Tilfælde er der ordnet Salg eller Lejemaal, men i Hansted har det ikke været muligt at træffe nogen Afgørelse om Salg, saa længe man ikke kender Dispositionerne fra Havnsens Fremtid. De fleste Barakker og Huse er blevet afhændet eller lejet ud, bl. a. til Feriekolonier. Det gælder Barakkerne i Helligso, Sdr. Vorupør og Hjørdemaal, som er overtaget af Set. Georgsgildet i Thisted, endvidere Hamborg, Gaasebjerg, hvor man drøfter Oprettelsen af en Ungdomsskole, Sommerhotellet i Dragsbæk, Sydebaneanlægget ved Faartoft, som Hjemmeværnsforeningen er interesseret i, Vandrehjemmet i Hansted, Kostforplejningslokalet i Hansted, der bru-

det Arbejde, der siden Kapitulationen er udført af Politiets Oprydningskommission, staar i nøje Tilknytning til Vurderingskommissionens Arbejde og kan paa en Maade betragtes som en sideløbende Afslutning heraf. Vi har bedt Direktør Mikkelsen, der gennem de forløbne to Aar har staaet i Spidsen for Kommissionen, fortælle om de Opgaver, som man har løst.

„Siden Kommissionen traadte i Kraft den 20. Maj 1945 har der næsten ikke været en eneste Dag, hvor der ikke har været Forespørgsler eller er blevet afsluttet Handeler.

Der er solgt Materialer for et Par Mill. Kr., og Pengene er blevet indbetalt til Nationalbanken. Endvidere har Fængselsvæsen og Militær overtaget for 1½ Mill. Kr. tyske Efterladenskaber i Hurup og Thi-

stede, Vind, Stellanstrand, Bulbjerg, Kølberogaard i Helligso, Lyngs og i Klitterne ved Agger og Klitmøller, hvor de Bunkers, der er farlige for Turisterne, bliver taget under faglig Behandling. Vejspæringerne var fjernet allerede nogle Maanedre efter Kapitulationen.

Erstatningerne, som Staten og Krigsforsikringen strides om Pligten til at betale.

„Hvordan gaar det med Udbetalingen af de Erstatningsbeløb, som Vurderingskommissionen har fastsat?“

„Der er mange, der klager over Langsomhed i den Retning, men Forholdet er det, at den Del af Erstatningerne, der skal udbetales af Staten, praktisk taget er blevet udbetalt. Tilbage staar de Beløb, der skal betales af Krigsforsikringen. Her har man ikke opnaaet politisk Enighed om, om Krigsforsikringen eller Staten skal betale, eller hvorledes Spørgsmaalet ellers skal løses. Noget helt andet er Lejen for Sommerhuse. Den skulde nemlig tilbageholdes, indtil man saa, hvor meget Erstatningerne beløb sig til, idet de Penge skal trækkes fra Lejen, fordi man anser Sommer-

Da der blev sat Skik paa Salget af Græstørvsarealer.

Kontorchef Skaalum sagde bl. a., at en helt anden Historie var, hvorledes man undgik „Guldgraveriet“ ved Salg af Grus og Græstørv. Vi har bedt Overkliftfoged Rasmussen fortælle nærmere om den Side af Sagen.

„I Besættelsens første Tid gik det her som saa mange andre Steder i Landet. Priserne paa Grus og især Græstørv, der skulde bruges til Camouflagearbejderne, røg op i uanede Højder. Tyskerne betalte glat væk en halv Snes Tusind Kr. for en ha almindelig Hedejord, som under normale Forhold blev vurderet til 20 Kr. pr. ha. Saa fik Indenrigsministeriet med mig som Mellemmand gennemført en regulerende Ordning, saaledes at Ministeriet købte alle Arealerne for 200 Kr. pr. ha, og derfra blev de fordelt til Tyskerne, som fik overdraget nogle ligegyldige Arealer. Derved

Oprydningskommissionen har solgt for 3-4 Mill. Kr.

til 100,000 Poser Cement og Trælast for smaa 100,000 Kr. Det var oprindelig Meningen, at Kommissionens Arbejde skulde afsluttes den 15. Oktober 1946, idet der til denne Dato skulde indsendes endeligt Regnskab. Men Firmaet Kampsax, der rydder op og dækker Tankgrave til, bliver ved med at finde Materiel, som skal videregives, bl. a. vrømler det med Jernkryds, som foreløbig bliver opmagasineret paa Militærets Regning.

Endelig kan det nævnes, at Salget af Jernbanemateriel fra Banen Klim Strand—Gøttrup paa 7 km indbringer ca. 400,000 Kr. Saa det kan nok siges, at det har været en stor Forretning, selv om den kun har bestaaet i 2 Aar. Tilbage staar Spørgsmaalet, hvornaar den kan opløses.

—on.

kan faas i Tæ...
TRUE BLEND...
Gane, vækker I...
fordkanner An...

Thisted Tandte

Poul F. Olsen
Frida Olsen

huse for at være lukketbetonede. Vi har saaledes et Tilfælde med en Mand, der havde regnet med 20—30,000 Kr. i Erstatning. Han fik ingen Godtgørelse for Skaden, fordi det Beløb, som han skulde have udbetalt, var mindre end Lejen.

„Hyad nu med Arbejdet fremover?“

„Vi havde egentlig regnet med at være færdige nu til Sommer, men det lader sig vist ikke gøre at afvikle det hele i Aar, da det nu er bestemt, at Vurderingskommissionen ogsaa skal medvirke ved Afhændelsen af de saakaldte Skodeklauselejendomme.

Da der blev sat Skik paa Salget af Græstørvsarealer.

naede vi forskellige Fordele. For det første blev Arealerne lagt saaledes, at de kunde passe ind i Klitvæsenets Fremtidsplaner for Plantningen. For det andet, at Markerne ikke led Skade. Mange Jordejere var jo villige til at skrælle hele deres Mark af for de Penge, der blev budt for Græstørv. At det blev hindret havde maaske ogsaa en vis Betydning for eventuel Sandflugtsfare. Endelig hindrede vi, at Folk lod sig lokke til at gaa med til en Svinde, som de vilde være blevet straffet for i Dag.

„Og til sidst, hvad nu med Bygningerne paa Kronens Hede?“

„Ja, det er jo Klitvæsenet, der ejer Grunden, men vi vil ikke købe Bygningerne, der er blevet opført. Jeg mener, at det hele burde rives ned. I hvert Tilfælde ligger det for afsides, til at der f. Eks. kan indrettes Sanatorie.“

Oprydningskommissionen har solgt for 3-4 Mill. Kr.

Det Arbejde, der siden Kapitulationen er udført af Politiets Oprydningskommission, staar i nøje Tilknytning til Vurderingskommissionens Arbejde og kan paa en Maade betragtes som en sideløbende Afslutning heraf. Vi har bedt Direktør Mikkelsen, der gennem de forløbne to Aar har staaet i Spidsen for Kommissionen, fortælle om de Opgaver, som man har løst.

„Siden Kommissionen traadte i Kraft den 20. Maj 1945 har der næsten ikke været en eneste Dag, hvor der ikke har været Forespørgsler eller er blevet afsluttet Handeler.

Der er solgt Materialer for et Par Mill. Kr., og Pengene er blevet indbetalt til Nationalbanken. Endvidere har Fængselsvæsen og Militær overtaget for 1½ Mill. Kr. tyske Efterladenskaber i Hurup og Thi-

kan faas i Tæ...
TRUE BLEND...
Gane, vækker I...
fordkanner An...

kan faas i Tæ...
TRUE BLEND...
Gane, vækker I...
fordkanner An...

Grund i H

blev holdt...
Pastor H...
men.

Sti pro...
fremad og...
hedspunk...
Tio, da G...
hedspunkt...
det sydl...
nævne...
tid havde...
I Dag so...
er Tilbe...
re sig sel...
af et Spi...

Det, d...
vold Me...
bygge s...
er afhw...
Kamp...
Tro, me...
maa ge...
vort F...
altsa...
sket by...
nckel...
Gud. H...
skal sa...
Mark...
derfor...
drig f...
naar v...
skal b...
skal it...
Menne...
sin K...
paa m...
raadn...
Der es...
Velvæ...
ikke...
træ...
Kur...
det or...

Da...
at vi...
terne...
ved I...
Kvalit...
es de...
om St...
Aand...
recl...
er A...
Folke...
ske L...
dan s...
Folk...
rie. E...
den-e...
ning...

Tal...
det t...
at Fr...
kan...
ste d...
det v...
tule...

—on.

Gr...
geret...

Englevinger vokser frem paa Ryggen af Dr. BEST!

Den tidligere Rigsbefuldmægtigede stillede sig saare uskyldig an, da han i Gaar sammen med 14 andre fremtrædende Tyskere fængsledes i København

KØBENHAVN, Lørdag.

FEMTEN FREMTRÆDENDE TYSKERE blev i Gaar overført fra allieret Fangenskab til danske Myndigheder og fremstillet i Dommervagten og fængslet.

Det drejer sig om den 34-aarige *Karl Werner Rudolf Best*, den 49-aarige *Günther Friedrich Pancke*, den 42-aarige *Otto Richard Bovensiepen*, den 35-aarige *Karl Heinz Hoffmann*, den 36-aarige *Hans Gustav Wilhelm Pahl*, den 43-aarige *Hans Oscar Wilhelm Wäsche*, den 46-aarige *Otto Mayer*, den 43-aarige *Georg Karl Friedrich Scherdin*, den 45-aarige *Alfred Helmut Naujocks*, den 32-aarige *Otto Alexander Schwerdt*, den 34-aarige *Louis Nebel*, den 32-aarige *Christian van Baalen*, den 32-aarige *Kurt Carstensen*, den 34-aarige *Anton Werner Goy* og den 34-aarige *Otto Wagner*.

Alle sigtes for Krigsforbrydelse.

Dr. Best vilde protestere

Første Mand i Skranken var *Pancke*, som indrømmede, at han over for *Bovensiepen* havde nævnt *Odinstærnet* og *Tivoli* som Sabotageobjekter. *Bovensiepen* erkendte, at han havde givet *Peter-Gruppen* Ordre til Sabotagehandling og Drab. *Dr. Best* oplyste, at han er Doktor juris, og at han ønskede at fremkomme med en juridisk Protest. —

Denne Bemærkning overhøretes, og han spurgtes, om han havde været med til at drøfte *Peter-Gruppen*s Handlinger. Dette benægtede *Best*, som sagde, at han kun havde gjort opmærksom paa visse Personer, der skulde-skaanes, for at det økonomiske Liv kunde gaa sin Gang.

Politivadokaten: — De har heller ikke udfærdiget Lister over Firmaer, som

Dr. Best.

kunde saboteres uden at skade tyske Interesser?

— Bestemt Nej!

Hoffmann erkendte, at han havde været Leder af Gestapo i Danmark. Paa et Spørgsmaal om, hvorvidt der brugtes Mishandlinger ved Afhøringer, erklærede han, at der for at redde tyske Liv blev anvendt skærpede Forhørsmetoder. Han indrømmede, at han i 1943 gav Ordre til Mord paa tre Kommuniste. Det samme gjaldt, da 11 Frihedskæmpere myrdedes paa Roskildevej.

Wäsche erkendte, at han havde opgivet Redaktør *Dam* til *Peter-Gruppen*, men nægtede at have nævnt *Kaj Munk* som en Person, der skulde udryddes. — Ansvar herfor ligger hos *Pahl*.

Pahl vilde ikke tage Ansvar for *Kaj Munk-Mordet*, men vidste, at *Söhnlein* i samme Anledning var kaldt til *Dr. Mildner* for at observere *Kaj Munk*s Liv og Levned. Han havde nægtet at medvirke ved Mordet.

Mayer indrømmede, at han var tysk Forbindelsesled til *Hipo-Korpset*, men nægtede at have forberedt Sabotaget eller Drab.

Schwerdt indrømmede at kende noget til *Kaj Munk-Mordet*. De øvrige foreholdtes Sigtelser for at have arbejdet med *Peter-Gruppen*.

Dommer *Schmidt* afsagde Fængslingskendelse for 8 Uger.

De samvirkende og Typograf-Konflikten

Udtalelse af Eiler Jensen

(FRA VOR HOVDSTADSREDAKTION)
Formanden for De samvirkende Fag-

Da Spørgsmaalet om Omfanget af
Understøttelsen fra De Samvirkende til

Nye Forhandlinger

70 Aar.

Politimester E. Brix, Thisted, fylder
Torsdag den 12. Juni 70 Aar.

Vald. Andersen i Landsretten.

Ved Landsretten i Viborg tager
man i Morgen fat paa Behand-
lingen af Vald. Andersen-Sagen
fra Thisted. Andersen idømtes ved
Thisted Særret 4 Mdr.s Fængsel
for Værnemageri, medens Paastan-
den om Konfiskation af Fortjene-
sten af 438,000 Kr., et ikke-klar-
lagt Beløb, blev afvist. Ander-
sen hævdede iøvrigt selv, at hans
Omsætning havde været — 735,000
Kroner.

Højere Kartoffelpriser.

Priskontrollen lemper

Ingeb. Jensen-Sagen for Landsretten.

Bogholder Chr. Jensen og hans Hustru, Fru Ingeborg Jensen, Thisted, blev ved Retten i Thisted 20. September i Fjor for Overtrædelse af Værnemagerlov 2 livee idømt 5000 Kr. i Bøde, ligesom 75,000 Kr. blev inddraget til Statskassen.

Dommen blev af Anklagemyndigheden anket til Skærpeelse, og Sagen blev behandlet ved Vestro Landsret i Dag. Der nedlægges nu Paastand om en Tilbøgsbøde paa ikke under 100,000 Kr. samt Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste.

Sagen begyndte ved 10-Tiden i Formiddag. Fuldm. F. Oldspan, Aalborg, var Anklager og Jon Jensen, Korsvæder, Af Fru Jensen's Forklaring fremgik det, at hun og hendes Mand havde søgt at begrænse Salget til Besættelsesmagten ved at kræve Foor til de Skindfrakker, Tyskerne købte, selv om Forretningen paa dette Tidspunkt havde Foor nok paa Lageret. Bogholder Jensen nævnte, at han intet havde med Forretningens Indkøb og Ekspedition at gøre.

Som Vidner afhørtes Fru Larsen, Odense, Fru Østergaard, Aalborg, og Fru Vestbjerg Nielsen, der har været ansat i Forretningen gennem flere Aar. De forklarede, at der ikke var givet Instruksor af nogen Art om Salget til Tyskerne. Løderfrakkerne til Soldaterne var ikke af Modor, der afvog fra dem, der afsattes til danske Kunder.

Statsadvokaten indkommede, at der

i Revisionsrapporterne fra 1945, da Sagen blev rejst, er opført Notaer paa Salg, som ikke har fundet Sted. 1940 udgjorde Tyskersalget 8 pCt. af den samlede Omsætning, men det steg til 27 pCt. i 1943.

og en
odsaget af
Mennesker,
er enkelt:
mbesikker.

Kraten
arbejderparti
d.

personlige
en bedst Kl

pedition 254
aard privat.)

cobsen) 280,
50, Maaned

mm 17 Øre
—7 Øre for
ndrykninger.
es 10 pCt.

Pladser og
Ord, mindst

der særligt
nere Aftale

ge gammel
Haandtryk af en barked Smedenæve.

Sparet 43,200 Kr. i Landsretten.

Vognmand Olesen, Bedsted,
tjente Penge paa sin Appel.

Vognmand Kristian Olesen, Bedsted, blev ved Retten i Thisted idømt 70 Dages Fængsel for Værnemageri, og et Beløb paa 44,000 Kr. blev inddraget. Dommen appelleredes til Landsretten, hvor den i Gaar var til Behandling.

Olsen forklarede her, at han i 37—38 Aar har drevet Vognmandsforretning i Bedsted. Han havde før Besættelsen 2 Vogne. Da Benzinrestriktionerne kom, fik han for lidt Benzin, saa han kun kørte med en Vogn hjemme, den anden sendte han til Hansted, hvor han gerne vilde køre for Tyskerne, men han fik Afslag, antagelig fordi han var for gammel. Han arbejdede saa selv som

HK. I Ka
paraderede
Elter Sal

G

Her
inte

Filmen

Adgan

Arbejdsmand i Hansted, men i Sommeren 1941 fik han noget Kørsel for en Entreprenør. Senere kørte han selvstændigt og fik betydelige Leverancer med god Fortjeneste. Han havde selv en 1½ Tons Bil, der ogsaa kørte Ral og Grus i Thisted.

Statsadvokaten: Deres 2 Chauffører har forklaret, at de fik Ordre til at opgive Vognen som en 3 Tons, hvorved De fik større Betaling.

— Det passer ikke — det har de taget af sig selv. Men jeg kom til at tilbagebetale, hvad jeg havde faaet for meget.

— Den ene Chauffør havde en Kæreste i Skjoldborg og standsede derfor op der og overnattede, men De fik alligevel Betaling for Tomkørsel til Bedsted, hvor De boede.

— Ja, han vilde jo gerne nøjes med at køre til Skjoldborg, og jeg sagde, at det maatte han gerne, men jeg vilde ikke have mindre af den Grund.

De to Chauffører forklarede, at de havde faaet Besked paa at skrive Vognen som en 3 Tons Vogn.

Ved Dommen fritendtes Olesen for Værnemageri, men idømtes 60 Dages Fængsel betinget i tre Aar for andre mindre Lovovertrædelser. 800 Kr konfiskeres.

Thisted Friluftsteater.

Aarets første Forestilling

stilling
rtiluftsteater,
ulddaasen* i
Besøget var
ca. 700 Men-
ange flere til

le Lystspil
eret opført i
ikke noget
men det er
erholdning i
derdrægtige
ænkler søger
ned, og som
aa hinanden,
ite Bekomst.

Stykket en
deagerende
f Borch-Hee,
ommeproku-
morede sig,
et tordnede
men omsider
adige Bulder
Det var dog
lt ekstra for
Mr. N.

vedtog en
en Bøde
hed. For
es Rutebil
lul i Lande-
d saa langt
en skred i
Passagerer
noget til.
Sydthy ved-
Kr. for at
korn til to
drev Land-
vedtog Bø-
Kr.

lder Hans
ler forleden
Færdsels-
Landevej,
Vestre Kapel
Der var
ranse bl. a.
paa Maskin-
at fra Fabri-
Porsvars-
iltværnet og
ved Graven
drenesFane.
salig, lykka-

Hotel
Huset er beliggende op til For-
ningens Grund

Salg af Pelsværk for Landsretten.

Firmaet Ingeborg Jensen
sparede 15,000 Kr.

Vestre Landsret behandlede i Gaar under Medvirken af Doms- mænd Sagen mod Bogholder Chr. Jensen og hans Hustru, Bunt- mager Ingeborg Jensen, Store- gade 9, Thisted. De var ved Ret- ten i Thisted tiltalt for Værne- mageri, idet der fra Fru Jensens Forretning i Tiden fra December 1940 til 1945 i 825 Tilfælde var solgt Pelse, Pelsbuer, Handsker, Muffer, Læderfrakker og lign. til Tyskerne, og der var nedlagt Paastand om en Tillægsbøde paa 100,000 Kr. og Konfiskation af Portjenesten. De blev dog frifun- det for Værnemageri, men for ulovligt Salg til Tyskerne idømt hver en Bøde paa 5000 Kr., lige- som 75,000 Kr. blev inddraget i Statskassen.

Denne Dom var appelleret, og Statsadvokaten nedlagde samme Paastand som ved Underretten. Statsadvokaten pegede paa, at en hel Række af disse Ting ikke var Ting, som de paagældende købte til eget Brug — det gælder f. Eks. Damepelse — og at Læderfrak- kerne nok var solgt til enkelte Tyskere, men aabenbart betalt af militære Afdelinger. Der var fra de Tiltaltes Side udvist Aktivitet — i hvert Fald havde man ikke søgt at begrænse Salget — og der forelaa derfor Værnemageri af ret grov Karakter.

Ors. Johnsen paastede Prifin- delse. Det var latterligt at tiltale danske Statsborgere for Værne- mageri, fordi de havde solgt nogle Skindpelse og Huer til Tyskere. Fru Jensen havde ikke udvist nogen Aktivitet i dette Forhold, og naar Statsadvokaten kom til det Resultat, at hun havde været aktiv ved at være passiv, saa var dette at vende Tingene paa Hove- det. Det var paalagt de Handlende at behandle tyske Kunder paa samme Maade som danske.

Resultatet blev, at Landsretten stadfæstede Dommen, dog saa- ledes, at Konfiskationsbeløbet blev sat til 60,000 Kr.

krig.
8700
skiner,
Jeeps,
80,000
Række
baadst
Den
var e
alliere
Films
Mans
og s
til de
hvord
Europ
des p
De ku
Par T
vasion
kostba
Dag
Frank
sig at
For
ekstra
midda
Fores
Thiste

Leje for

La
borg
den
Thist
ved
Her
stens
Blaa
Dag
ger
bane
Kon
at a
Sa
bruc
var
Sag
i G
dog
det
beta
Døc
"V

I Aften:
 Kl. 20: Thisted Sommertheater (Idrætsklubben).
 Kl. 20: Royalteatret: „Vi mødes paa Piccadilly“.
 Kl. 20: Palæteatret: „Katarina den Store“.
 Snedsted Blo Kl. 20.30: „Paa Vulkaner“.

Krigsfilm forevises gratis i Thisted.
 I Morgen Kl. 16 og paa Lørdag Kl. 14.30 vises i Royalteatret i Thisted to Film om Fords Produktionsindsats i den anden Verdenskrig. Fabrikken fremstillede ialt 8700 store Liberator-Bombemaskiner, 4200 Svæveplaner, 280,000 Jeeps, 60,000 kraftige Motorer, 80,000 Militærlastbiler foruden en Række Maskindele og Undervandsbaadsudstyr samt Traktorer m. m. Den kæmpemæssige Produktion var et væsentlig Bidrag til de allieredes Sejr og de to spændende Films er for saa vidt historiske. Man ser Plyvemaskiner blive bygget og samlet fra den mindste Skruer til den tunge Motorblok, og siden, hvordan de klarer sig i Kamp i Europa. Svæveplanerne fremstilledes paa Fords Snedkerværksted. De kunde rumme 50 Mand og et Par Tanks og anvendtes ved Invasionen i Europa. Mange af de kostbare Svæveplaner ligger den Dag i Dag paa Landingsstedet i Frankrig, fordi det ikke kan betale sig at slæbe dem hjem.

For Skolebørnene gives der ekstra Forestilling Torsdag Eftermiddag. Billetter til de øvrige Forestillinger kan hentes paa Thisted Motor Compagnis Kontor.

Lejersag for Landsretten.

Fru Buncks Dødsbo fik Medhold.

Landsrettens 4. Afdeling i Viborg beskæftigede sig i Gaar med den saakaldte Fru Bunck-Sag fra Thisted, i hvilken afsagdes Dom ved Thisted Ret den 28. Januar. Her blev Prisørmester Tage Christensen og Marskandiser Chr. Blaabergh dømt til i Løbet af 14 Dage at fralytte deres Forretninger i Fru Buncks Ejendom, Jernbanegade 1, efter at deres 2 aarige Kontrakter var udløbet og efter at andre Lejere havde meldt sig.

Sagen voldte en Del Hovedbrud i Thisted Ret, og det samme var Tilfældet i Landsretten, hvor Sagen stod paa næsten hele Dagen i Gaar. Ved Dommen tiltraadtes dog Afgørelsen fra Thisted, og det paalagdes de to Lejere at betale hver 175 Kr. til Fru Buncks Dødsbo.

„Vegendalgaarden“ nærmer sig Fuldførelsen.

I Gaar Eftermiddag hejstes Kranen paa den store nye Beboelsesejendom „Vegendalgaarden“ i Thisted.

Søndergaard-Dommen.

Manufakturhandler Chr. Søndergaard, Thisted, stiller os dette Indlæg:

Hjemkommet fra Rejse ser jeg, at der i Referatet fra Landsrettens Behandling af min Sag findes forskellige Urigtigheder, som løvrigt kan være ligegyldige, dog er der to Forhold, som jeg ønsker at berigtige.

Det første er, at der staar: Søndergaard forklarede, at da de første Henvendelser kom fra Værnemagten om Leverancer for 160,000 Kr. spurgte han Polititoldmægteren, hvad han skulde gøre o. s. v. Det var ikke 160,000 Kr., men 16,000 Kr., Leverancen drejede sig om.

Endvidere staar der, at Søndergaard indrømmede tilsidst, at han ved en enkelt Lejlighed havde efterkommet tyske Indbydelser, der ogsaa var blevet modtaget af adskillige Embedsmænd. Dette er ogsaa forkert, jeg har aldrig efterkommet nogen Indbydelse og har aldrig været til nogen Sammenkomst med Tyskere, ligesom Bemærkningen om Embedsmændene ikke kom fra min Side.

Om selve Dommen kun dette: Ved Underretten idømtes jeg en Bøde paa 25,000 Kr., der ansaas udstaaet ved Varetægtsfængsel og som stadfæstedes ved Landsretten Konfiskationsbeløbet, der fastsattes til 22,000 Kr. ved Underretten, bortfaldt, vel sagtens af Hensyn til, at Fortjenesten af mig allerede i Juni 1945 var indbetalt til Nationalbanken.

I Beløbet findes en Prissag, nemlig paa 12 Par Herre Benklæder til et samlet Beløb af 26 Kr. 70 Øre, der var dog ingen solgt af disse, endvidere et Parti Slippers til et samlet Beløb af 24 Kr. 50 Øre, idet Avancen d. 22. December 1944 var nedsat med 2 pCt., hvilket ikke var bemærket, da det stod under Skotøjsordningen. Det var alt, hvad der blev fundet af Prisovertrædelser efter en meget grundig Gennemgang af hele Varelageret.

Dommen lyder saaledes: Thi kendes for Ret, Robert Harry Egon Jensen bør for Anklagemyndighedens Tiltale i denne Sag fri at være. Tiltalte Chresten Johan Søndergaard bør til Statskassen bøde 25,000 Kr. med en Forvandlingsstraf af 30 Dages Hefte, der anses som udstaaet ved Varetægtsfængsel.

I Henseende til Sagens Omkostninger i første Instans bør Underrettsdommen ved Magt at stande. Sagens Omkostninger ved Landsretten udredes af det offentlige.

Thisted, d. 9. Juni 1947.
 Chr. Søndergaard.

— Vi tillader os at bemærke, at de af Hr. Søndergaard nævnte forkerte Angivelser ikke fandtes i Thisted Socialdemokrats Referat fra Landsretten. Red.

Thisted Haandværkerforenings

Fra Læsekrædsen

Søndergaard-Dommen.

Hjemkommet fra en Rejse ser jeg, at i Referatet fra Landsrettens Behandling af min Sag findes forskellige Urigtigheder, som iøvrigt kan være ligegyldige, dog er der 2 Forhold, som jeg ønsker at berigtige.

Det første er, at der staar, Søndergaard forklarede, at da de første Henvendelser kom fra Værnemagten om Leverancer for 160.000 Kr., spurgte han Politifuldmægtigen, hvad han skulde gøre o.s.v. Det var ikke 160.000, men 16.000 Kr., Leverancen drejede sig om.

Endvidere staar der, at Søndergaard indrømmede tilsidst, at han ved en enkelt Lejlighed havde efterkommet tyske Indbydelser, der ogsaa var blevet modtaget af adskillige Embedsmænd. Dette er ogsaa forkert, jeg har aldrig efterkommet nogen Indbydelse og har aldrig været til nogen Sammenkomst med Tyskere, ligesom Bemærkningen om Embedsmændene ikke kom fra min Side.

Om selve Dommen kun dette.

Ved Underretten idømtes en Bøde paa 25.000 Kr., der ansaas udstaaet ved Varetægtsfængsel stadfæstedes ved Landsretten Konfiskationsbeløbet, der fastsattes til 22.000 Kr. ved Underretten bortfaldt, vel sagtens af Hensyn til, at Fortjenesten af mig allerede i Juni 1945 var indbetalt til Nationalbanken.

I Beløbet findes en Prissag, nemlig paa 12 Par Herrebenklæder til et samlet Beløb af 26,70 Kr., der var dog ingen solgt af disse. Endvidere et Parti Slippers til et samlet Be-

et smukt Eksempel paa den tydelige og nem de store Vinduer kan Børnene føle udenfor, og naar Vejret er til det, foregaa caderne er beklædt med hvid Eternit, som Præg og understreger Arkitekturens fine

DANSK

ETER

TAG OG VÆGB

Dansk Eternit Fabrik A/S, Aalborg . Salgskontor

løb af 24,50 Kr., idet de den 22. December 1944 var Avancen nedsat med 2 pCt., hvilket ikke var bemærket, da det stod under Skotøjsordningen. Det var alt, hvad der blev fundet af Prisovertrædelser efter en meget grundig Gennemgang af hele Varelageret.

Dommen lyder saaledes:

Thi kendes for Ret, Robert Harry Egon Jensen bør for Anklagemyndighedens Tiltale i denne Sag fri at være, Tiltalte Chresten Johan Søndergaard bør til Statskassen bøde 25.000 Kr. med en Forvandlingsstraf af 30 Dages Hæfte, der anses som udstaaet ved Varetægtsfængsel.

I Henseende til Sagens Omkostninger i 1. Instans bør Underretsdommen ved Magt at stande, Sagens Omkostninger ved Landsretten udredes af det Offentlige.

Thisted, den 9. Juni 1947.

Chr. Søndergaard.

Frifundet for Værnemageri.

Men idømt 60 Dages Fængsel
betinget.

Mod Vognmand Kr. Olsen, Bedsted, var der ved Retten i Thisted rejst Sag for Værnemageri. Han havde arbejdet for Tyskerne i Hansted, først som Arbejdsmand, senere som Vognmand. En Tid havde han to Vogne gaaende. Senere igen paatog Olsen sig Fremskaffelsen af Grus og Bal til de Entreprenørfirmaer, som udførte Befæstningsarbejder for Tyskerne, men da dette svarede sig meget dårligt, overtog han Jensen & Kroghs Entreprenørforretning og drev den til 1945.

Han var sat under Tiltale for Overtrædelse af Værnemagerlov 2, men ogsaa for Overtrædelse af Bedrageriparagraffen ved at have paaført en af sine Vognes Køresedler flere korte Kilometer end Tilfældet var, ligesom han havde angivet den til at være en 3-Tons Vogn, skønt den kun var en 1½-Tons. Ved disse to sidstnævnte Transaktioner havde han paaført den danske Nationalbank et Tab paa 2306 Kr. Hans samlede Omsætning havde i de 5 Aar andraget godt 500,000 Kr., og hans Nettofortjeneste 44,000 Kr.

Han blev ved Retten i Thisted den 17. Marts i Aar kendt skyldig i Værnemageri, men ikke i Bedrageri. Straffen kom til at lyde paa Fængsel i 70 Dage, og den indvundne Nettofortjeneste paa 44,000 Kr. vilde være at inddrage i Statskassen.

Denne Dom appellerede Olsen til Vestre Landsret, der i Gaar behandlede Sagen under Medvirken af Domsmand. For Anklagemyndigheden var modt Statsadvokatfuldm. Foldspang, Aalborg, og Forsvarer var Ors. Ejstrup, Viborg.

Statsadvokaten nedlagde Paastand paa Straf for Værnemageri og Bedrageri, og Konfiskationsbeløbet sat op til 61,000 Kr. Ors. Ejstrup indstillede til Frifindelse. Her har vi en af Samfundets smaa Syndere. Han har hele sin Tilværelse holdt sig fri af Loven. Han er nu 65 Aar. Det, der nu ser strafbart ud, var den Gang en naturlig Ting. Efter halvanden Times Volering afsagdes Dommen. Den kom til at lyde paa Frifindelse for Værnemageri, men paa 60 Dages Fængsel for Bedrageri, betinget med en Prøvetid paa 3 Aar, og endelig kendtes Olsen pligtig til, at lade 800 Kr. inddrage i Statskassen. Den ældre og ikke helt raske Mand, der var ledsaget paa Rejsen af en Søn, forlod Landsretten synligt lettet, efter at have nikket til Retten og takket sin Forsvarer.

200 Kyllinger stjaalet.

Hos Hønseriejer Marius Jensen, Aarup, er der Natten til i Gaar foretaget et frækt Tyveri af Kyllinger. De var anbragt i et Kyllingehus, der laa for sig selv kort fra Stuehuset, og der er stjaalet ialt 200 hvide Hønsene, som var 8 Uger gamle. Tyveriet er foregaaet mellem Midnat og Kl. 6 om Morgenen. Sagen er meldt til Politiet, der gerne vil i Forbindelse med Folk, som evt. har lagt Mærke til mystiske Kyllingetransporter.

Pighvargarn tabt under Stormen.

Fiskerne fra Agger, som driver Netfiskeri efter Pighvar, har mistet ikke saa faa Garn under det blæsende Vejr de sidste Dage, og Fiske-riet har foreløbig maattet indstilles.

Slap 15,000 Kr. billigere ved Landsretten.

Dommen i Sagen mod Firmaet
Ingeborg Jensen, Thisted.

Under Proceduren i Sagen mod Firmaet Ingeb. Jensen, Thisted, ved Vestre Landsret i Gaar, fremhævede Forsvareren, Overretssagf. Johnson, at det er rigtigt som Fru Jensen siger, at selvom det drejede sig om Luksusvarer, var det dog Varer, som ikke havde nogen Betydning for Landets Økonomi, og han fortsatte: Det hed sig den Gang i en Henstilling fra Regeringen til Handelsstanden, at Købmændene skulde fordele Varerne efter et loyalt Skøn, saa Medlemmer af Besættelsesmagten blev betjent som de danske Kunder blev det, og denne Bestemmelse er det, mine Klienter har praktiseret. Det foreliggende Tilfælde giver ikke Grund til Idømmelse af Straf efter Værnemagerlov 2. Naar Forholdet alt er det, at Forretningen er Fru Jensens, men at hendes Mand staar med Næringsbrevet, har det sin Aarsag i Benyttelsen af den gamle Næringslov af 1857. Han kan ikke gøres medansvarlig, idet det ikke i Lovens Forstand kan siges, at han har haft særlig Fortjeneste af Forretningens Drift. At han ligesom vil staa for nu, da hans Hustru har Retssag, kan ikke bebrejdes ham, idet det har været naturligt for ham som Bogholder i en større Virksomhed at være Hustruen behjælpelig med Tallenes Placering. Forsvareren sluttede med at nedlægge Paastand om, at hans Klienter blev frifundet.

Ved 15-Tiden afsagdes Dom. Det blev en Stadfæstelse af Underretsdommen, dog saaledes, at Konfiskationsbeløbet fastsattes til 60,000 Kr.

Underretten havde fastsat dette Beløb til 75,000 Kr. og idømt hver af de to Tiltalte en Bøde paa 5000 Kr. for Overtrædelse af Bekendtgørelsen af 11. December 1940 om Salg til Værnemagten (ikke for Overtrædelse af Værnemagerlov Nr. 2).

To Frifindelser for Værnemageri.

Landsretten dømte Bogholder Jensen og Hustru, Thisted, for ulovligt Salg til Tyskerne, men stadfæstede Underrettens Dom, idet Konfiskationsbeløbet nedsattes. — Vognmand Olesen, Bedsted, dømtes for Bedrageri.

I Gaar behandlede Vestre Landsret to Tyskersager her fra Egnen, og begge endte med Frifindelse for Værnemageri. I det ene Tilfælde var vedkommende ogsaa frifundet herfor ved Underretten, medens Landsretten i det andet Tilfælde kun dømte den tiltalte for Bedrageri og idømte en betinget Straf.

Bogholder Jens Chr. Jensen og hans Hustru, Buntmager Ingeborg Jensen, Storegade 9, Thisted, var ved Retten i Thisted tiltalt for Værnemageri, idet der fra Fru Jensens Forretning i Tiden fra December 1940 til 1945 i 825 Tilfælde var solgt Pelse, Pels-huer, Handsker, Muffer, Læderfrakker og lign. til Tyskerne, og der var nedlagt Paastand om en Tillægsbøde paa 100,000 Kr. og Konfiskation af Fortjenesten. De blev dog frifundet for Værnemageri, men for ulovligt Salg til Tyskerne idømt hver en Bøde paa 5000 Kr., ligesom 75,000 Kr. blev inddraget i Statskassen.

Denne Dom var appelleret, og Statsadvokaten nedlagde samme Paastand som ved Underretten. Statsadvokaten pegede paa, at en hel Række af disse Ting ikke var Ting, som de paagældende købte til eget Brug — det gælder f. Eks. Damepelse — og at Læderfrakkerne nok var solgt til enkelte

truer FRANKRIG.

aa Gas- og Elektricitetsværker.

Den samme Situation synes at udvikle sig med Hensyn til Jernbanerne. Ingen giver Strejkeordrer, men nye Arbejdere slutter sig vedvarende til Strejken.

Hvis der ikke mod Forventning opnaas en hurtig og radikal Løsning, vil Frankrig maaske komme til at staa overfor en Generalstrejke inden Slutningen af denne Uge.

Tyskere, men aabenbart betalt Afdelingen. Der var fra de taltes Side udvist en stærk Aktivitet — i hvert Fald havde man ikke søgt at begrænse Salget og der foreligger derfor Værnemageri af ret grov Karakter.

Overretsagfører Johnsen påstod Frifindelse. Værnemagerloven er en Lov med tilbagevirkende Kraft, og det maa i civiliserede Lande være en Betingelse for at anvende Lov med tilbagevirkende Kraft, at man paa det Tidspunkt Gerningen fandt Sted, maatte indse, at det var en forkastelig Handling, man begik, men saaledes var det jo slet ikke. Disse Værnemagersager hænger snart allesammen ud af Halsen og det er ikke Tidspunktet nu at forsøge at udvide Omraadet. Er det ikke fuldkommen latterligt, at danske Statsborgere skal tiltale for Værnemageri, fordi de har solgt nogle Skindpelse og Huer til Tyskerne. Fru Jensen har ikke udvist nogen Aktivitet — Statsadvokaten kommer til det Resultat, at hun har været aktiv ved sin Passivitet, men saadan kan han ikke vende Tingene paa Hovedet. Det blev jo paalagt de danske Købmænd at behandle de tyske Kunder som de danske. Der er ingen Tvivl om, at Forretningen er Fru Jensens, og at hvad der indkommer, er hendes Penge, indvundet ved hendes Selverhverv, saaledes at f. Eks. Mandens evt. Kreditorer ikke kan foretage Udlæg deri. At Jensen har Næringsbrevet, skyldes kun de særlige Regler, der gælder for Ægtefæller.

Resultatet blev, at Landsretten stadfæstede Dommen, dog saaledes at Konfiskationsbeløbet blev sat til 60,000 Kr.

Tyskere, men aabenbart betalt af Afdelingen. Der var fra de Tiltaltes Side udvist en stærk Aktivitet — i hvert Fald havde man ikke søgt at begrænse Salget —, og der foreligger derfor Værnemageri af ret grov Karakter.

Overretsagfører Johnsen påstod Frifindelse. Værnemagerloven er en Lov med tilbagevirkende Kraft, og det maa i civiliserede Lande være en Betingelse for at anvende Lov med tilbagevirkende Kraft, at man paa det Tidspunkt, Gerningen fandt Sted, maatte indse, at det var en forkastelig Handling, man begik, men saaledes var det jo slet ikke. Disse Værnemagersager hænger os snart allesammen ud af Halsen, og det er ikke Tidspunktet nu at forsøge at udvide Omraadet. Er det ikke fuldkommen latterligt, at danske Statsborgere skal tiltales for Værnemageri, fordi de har solgt nogle Skindpelse og Huer til Tyskerne. Fru Jensen har ikke udvist nogen Aktivitet — Statsadvokaten kommer til det Resultat, at hun har været aktiv ved sin Passivitet, men saadan kan han ikke vende Tingene paa Hovedet. Det blev jo paalagt de danske Købmænd at behandle de tyske Kunder som de danske. Der er ingen Tvivl om, at Forretningen er Fru Jensens, og at hvad der indkommer, er hendes Penge, indvundet ved hendes Selverhverv, saaledes at f. Eks. Mandens evt. Kreditorer ikke kan foretage Udlæg deri. At Jensen har Næringsbrevet, skyldes kun de særlige Regler, der gælder for Ægtefæller.

Resultatet blev, at Landsretten stadfæstede Dommen, dog saaledes at Konfiskationsbeløbet blev sat til 60,000 Kr.

En betinget Dom paa 60 Dages Fængsel.

Vognmand Kristian Olesen, Bedsted, blev i sin Tid ved Retten i Thisted idømt 70 Dages Fængsel for Værnemageri, og et Beløb paa 44,000 Kr. blev betalt.

Tyskernes Spioner i Danmark parat den 9. April.

Havde faaet Besked nogle Dage forinden og bistod de indrykkende tyske Tropper. — Spionagerapporterne gik for Besættelsen gennem en Grøft til Tyskland.

Ved Retten i Tønder begyndte i Gaar Behandlingen af den store Spionagesag mod Medlemmer af det tyske Mindretal, som før Krigens var tyske Spioner her i Landet.

Der afhørtes i Gaar den 74 Aar gl. Hans Nicolaus Fürsen, Aabenraa, der gik under Dæknnavnet „Alter Mann“, og mod Chr. Paysen, Sæd. De hørte under Spionafdelingen i Flensborg og foretog før 9. April flere Rejser i Jylland for at samle Materiale til deres Indberetninger. Fürsen undersøgte især Østkysten, Paysen Vestkysten. De indberettede om Vejenes Brede, Broer, Ramper ved Jernbanestationer, Nødlandingspladser. Alle Oplysninger sendtes gennem Julius Jacobsen, Bølaa, til Tyskland ad en Grøft, som han havde gravet fra sin Ejendom ved Grænsen.

Var i god Tid klar over Besættelsen.

Spionerne var i god Tid klar over, at Danmark vilde blive besat, og stod rede 9. April. En af de Tiltalte, Johan Poulsen, tog sig den Dag af de tyske Afdelinger, der rykkede gennem Midtsonderjylland via Bredevad. Paysen hjalp Tyskerne ved Vestkysten og P. Jørgensen fra Holbøl assisterede Afdelingen, der fulgte Hovedvej 10. Julius Jacobsen hjalp under Dæknnavnet „Max“ paa alle Fronter.

Begyndte Spionage i 1937.

Chr. Paysen forklarede i Retsmødet, at han helt fra 1937 havde undersøgt alle militære Forhold paa Jyllands Vestkyst, bl. a. ogsaa Oksbøllejren. Endvidere havde han givet Indberetninger om den danske Eksport via Esbjerg. I Slutningen af Marts 1940 fik han den Opgave at foretage en nøje Undersøgelse af alle

Han sendte Oplysningerne til Flensborg, hvor de blev mangfoldiggjort og udleveret til tyske Officerer. Flere Dage før den 9. April havde han faaet Meddelelse om, at Besættelsen vilde ske den 9. April Kl. 4,15, og at han paa det Tidspunkt skulde holde sig klar ved Grænsen for at lede en Del af den tyske Hærstyrke op gennem Nordslesvig.

Sine Spion-Rapporter fik han sendt til Tyskland gennem en Grøft, som Landmand Jul. Jacobsen havde gravet fra sin Ejendom til Grænsen. I 1937 havde Paysen paa Foranledning af Deichgräber smuglet en Nordmand over Grænsen til Tyskland.

Dansk Officer, der samarbejdede med den tyske Generalstab.

Paysen forklarede, at han i 1937—38 søgte Forbindelse med tysk-orienterede Kredse i Danmark og havde overværet Møder, som Arne Sørensen, Pastor Malling, Brøns og Auditor Pürschel holdt. Under et af Pürschels Møder paa Middelfart-Egnen i 1938 traf han sammen med Kaptajnlojtnant Winding Christensen, som fortalte, at der havde bestaaet et vist Samarbejde mellem den danske og den tyske Generalstab med ham som Mellemlid. Nu var det blevet opdaget, og Winding Christensen havde derfor bedt Paysen tage Besked med til Dr. Lorentz i Hamborg om, at det var ved at brænde sammen i Danmark, og at man maatte regne med, at Winding Christensen blev anholdt eller afskediget.

Det oplystes, at Winding Christensen senere blev SS-Mand og er idømt seks Aars Fængsel ved Københavns Byret.

Givet Oplysninger om Officerernes nationale Indstilling.

Paysen indrømmede endvidere

Tyskerne. Fru Jensen har ikke udvist nogen Aktivitet — Statsadvokaten kommer til det Resultat, at hun har været aktiv ved sin Passivitet, men saadan kan han ikke vende Tingene paa Hovedet. Det blev jo paalagt de danske Købmænd at behandle de tyske Kunder som de danske. Der er ingen Tvivl om, at Forretningen er Fru Jensens, og at hvad der indkommer, er hendes Penge, indvundet ved hendes Selverhverv, saaledes at f. Eks. Mandens evt. Kreditorer ikke kan foretage Udbleg deri. At Jensen har Næringsbrevet, skyldes kun de særlige Regler, der gælder for Ægtefæller.

Resultatet blev, at Landsretten stadfæstede Dommen, dog saaledes at Konfiskationsbeløbet blev sat til 60,000 Kr.

En betinget Dom paa 60 Dages Fængsel.

Vognmand Kristian Olesen, Bedsted, blev i sin Tid ved Retten i Thisted idømt 70 Dages Fængsel for Værnemageri, og et Beløb paa 44,000 Kr. blev inddraget. Dommen appelleredes til Landsretten, hvor den i Gaar var til Behandling.

Olesen forklarede her, at han i 37—38 Aar har drevet Vognmandsforretning i Bedsted. Han havde før Besættelsen 2 Vogne. Da Bezinrestriktionerne kom, fik han for lidt Benzin, saa han kun kørte med en Vogn hjemme; den anden sendte han til Hansted, hvor han gerne vilde køre for Tyskerne, men han fik Afslag, antagelig fordi han var for gammel. Han arbejdede saa selv som Arbejdsmand, men i Sommeren 1941 fik han noget Kørsel for en Entreprenør, der kørte for Tyskerne. I 1943 kom han til Jensen & Krogh og skulde skaffe Grus og Ral til 3—4 Kr. pr. Rm. Det gav for lidt Penge, og i Stedet fik han det ordnet saadan, at Jensen & Krogh blev skudt ud som et unødvendigt Led, og nu fik han betydelige Leverancer med god Fortjeneste. Han havde selv en 1½ Tons Bil, der ogsaa kørte Ral og Grus i Thisted.

Statsadvokaten: Deres 2 Chauffører har forklaret, at de fik Ordre til at opgive Vognen som en 3-Tons Vogn, hvorved De fik større Betaling.

O.: Det passer ikke. Det har de taget af sig selv, men jeg kom til at tilbagebetale, hvad jeg havde faaet for meget.

St.: Den ene Chauffør havde en Kæreste i Skjoldborg og standsede derfor op der og overnattede, men De fik alligevel Betaling for Tomkørsel til Bedsted, hvor De boede.

O.: Ja, han vilde jo gerne nøjes med at køre til Skjoldborg, og jeg sagde, at det maatte han gerne, men jeg vilde ikke have mindre af den Grund.

— De to Chauffører forklarede, at de havde faaet Besked paa at skrive Vognen som en 3 Tons Vogn.

Efter at Statsadvokaten og Forsvareren havde haft Ordet, blev Sagen derpaa optaget til Doms. Olesen blev frifundet for Værnemageri, men dømt for Bedrageri ved at have opgivet sin Vogn som en 3 Tons Vogn, skønt den kun lastede 1½ Tons, og de herved indvundne 800 Kr. er konfiskeret. Han fik 60 Dages Fængsel, der blev gjort betinget med en Prøvetid paa 3 Aar.

havde grævet ned ved Grænsen.

Var i god Tid klar over Besættelsen.

Spionerne var i god Tid klar over, at Danmark vilde blive besat, og stod rede 9. April. En af de Tiltalte, Johan Poulsen, tog sig den Dag af de tyske Afdelinger, der rykkede gennem Midtsønderjylland via Bredevad. Paysen hjalp Tyskerne ved Vestkysten og P. Jørgensen fra Holbøl assisterede Afdelingen, der fulgte Hovedvej 10. Julius Jacobsen hjalp under Dækningsnavnet „Max“ paa alle Fronter.

Begyndte Spionage i 1937.

Chr. Paysen forklarede i Retsmødet, at han helt fra 1937 havde undersøgt alle militære Forhold paa Jyllands Vestkyst, bl. a. ogsaa Oksbøllejren. Endvidere havde han givet Indberetninger om den danske Eksport via Esbjerg. I Slutningen af Marts 1940 fik han den Opgave at foretage en nøje Undersøgelse af alle Veje og Broer paa Vestkysten med Henblik paa Besættelsen.

Sort Børs Affære i København.

Politiet har beslaglagt et stort Lager af udenlandsk Valuta og sjældne Varer.

København. Tirsdag. Københavns Krisepoliti arbejder for Tiden med en fantastisk Sortbørsaffære fra Restaurant „Fria“ paa Fritjof Nansens Plads 2 i København. Foreløbig har 15 Personer været anholdt, og man regner med, at Sagen vil komme til at omfatte dobbelt saa mange.

Politiet har beslaglagt et stort Lager af udenlandsk Valuta og sjældne Varer og desuden en Beholdning af Mecodrin og Morfin, som var Tyvekoster. En stor Del af Sagerne var skjult i Restaurantens Køkken, Resten hos Ejeren og hos et Par af Servitricerne. Grunden til, at de mange eftertragtede udenlandske Varer og Penge er havnet i denne Restaurant er, at Piger gik om Bord i amerikanske Skibe i Havnen for at kapre Søfolk. De havde Aftale med Restauranten, hvor Amerikanerne i Mangel af dansk Valuta betalte med deres egen Mønt eller med Varer.

orienterede Kroen, som Ar havde overværet Moder, som Arne Sørensen, Pastor Malling, Brøns og Auditor Pürschel holdt. Under et af Pürschels Moder paa Middelfart-Eggen i 1938 traf han sammen med Kaptajnløjtnant Winding Christensen, som fortalte, at der havde bestaaet et vist Samarbejde mellem den danske og den tyske Generalstab med ham som Mellemled. Nu var det blevet opdaget, og Winding Christensen havde derfor bedt Paysen tage Besked med til Dr. Lorentz i Hamborg om, at det var ved at brænde sammen i Danmark, og at man maatte regne med, at Winding Christensen blev anholdt eller afskediget.

Det oplystes, at Winding Christensen senere blev SS-Mand og er idømt seks Aars Fængsel ved Københavns Byret.

Givet Oplysninger om Officerernes nationale Indstilling.

Paysen indrømmede endvidere, at han har givet Oplysninger om Stemningen i den danske Hær og om Officerernes nationale Indstilling, men han nægtede at have afgivet en Liste med Navne, der kunde blive aktuelle i Forbindelse med en engelsk Invasion.

Statsadvokat Kirk spurgte Paysen, hvorfor han 25. November 1939 havde rekvireret Luftfotografier af København, bl. a. Københavns Havn. Det kunde Paysen ikke huske noget om.

Fürsen hvervede Radioagenter.

Hans Nicolaj Fürsen indrømmede at have virket som et Slags Postkontor for Spionagecentralen, idet han modtog Pakker og Breve, som han videre sendte. Endvidere har han hvervet Radioagenter bl. a. i Lemvig og Thisted.

Soldaterne paa Roearbejde.

Fra Garnisonen i Ringsted er der foreløbig afgivet 150 Mand til Roearbejde. Der har meldt sig 200 frivillige, og der bliver sikkert Brug for dem alle.

Garnisonen i Vordingborg har foreløbigt stillet 240 Mand til Raadighed til Roearbejde med 80 Mand til hvert af Anvisningskontorerne i Nakskov, Maribo og Nykøbing F.

I Ferg
ned, udt
tionens
saamend
for ellere
Gang i
har best
Vejr til
timisten
dags gik
Byer hen
dige Bilk
te sig i
var der
vende S
Vejr, h
agtigt
har fri
Støv var
selv paa
Deltager
dingsma
terede s
Undtagel
ogsaa Tu
ges Ved
Gang, at
Landt
Klittern
hav.
Turen
nerup,
hvor ma
ser lang
møller,
Kaffe, h
ne gik e
se Tysk
sterhave
sattes
over Va
borg" ti
„Rosvan
le Sjørri
geborg“
tær Stø
paa 800
Overdri
bedst dr
ne er s
ring Sø,
1858—6
Kultur.
vedbygn
Propriet
velkomm
over Ga
plan, hv
var Lej
den stor
Særlig
store L
Gavl til
over Bj
som ma
Støvring
glad for
Stand ti
Ogsaa d
tede For
berettigt
først og
Markern
Grad Ra
beundre
talte Pr
Gaarden
heraf, at
stemt D
samler
hvormed
Land me
og 115
dens ma
ved 200
de paa 3
man 345
vedparte
Mandfol
de kvin

Hvorledes bliver Vejr? Meteorologisk Institut meddeler i Udsigt til overvejende frisk Vind omkring Nordvest med ret vændrede Temperaturforhold og overvejende tørt Vejr. Færdselsstygerne løstes 22,40, og sluktes 4,06.

Vald. Andersen-Sagen for Landsretten.

Straffen blev nedsat fra 4 til 3 Mdrs. Fængsel for Værnemageri.

Landsretten satte endelig i Gaar det sidste Punktum i Vald. Andersen-Sagen fra Thisted, der rummer mere tragikomisk Underholdning end egentligt Juridisk Stof.

Andersen, der tiltaltes for at have truet Politiet i Thisted samt for Værnemageri, skulde være mødt Kl. 9, men kom først Kl. 10, idet han først var blevet indkaldt den foregaaende Aften og skulde have rimelig Tid at møde. Iøvrigt prægede Andersens særlige Temperament Mødet.

Efter at Retten havde gennemgaaet Andersens „Besættelses-historie“, der er velkendt i Thisted, kom Retten ind paa den Begivenhed paa Politistationen, hvor Andersen skulde have truet saavel Politimesteren som Politifuldmægtig Poulsen med Afsked.

Politifuldmægtig P o u l s e n, nu Odense, forklarede som Vidne, at Andersen lovmedholdigt var blevet frataget sine danske Bil-Numerplader og han indfandt sig paa Stationen for at faa dem udliveret igen. Andersen var meget vred, men Poulsen lagde dog ikke synderlig Vægt paa Andersens Optræden, da han kendte denne. Poulsen havde en enkelt Gang set Andersen sammen med en tysk Officer paa et Hotel, og Poulsen blev budt paa en Sjus.

Dette betegnede Andersen som Løgn, og han hævdede, at Politifuldmægtigen var saa fuld den Aften, at han ikke vidste, hvad han foretog sig. Han skrev bl. a. Smædebreve til en Thisteddame.

Retsformanden paalagde Vald. Andersen ikke at fremsætte saadanne Fornærmelser mod Vidner.

Politiassistent R o s e n g r e e n kunde ikke paastaa, at Andersen den paagældende Dag direkte havde optraadt som befuldmægtiget for Tyskerne, men snarere som Mellemand, medens Datteren var Tolk. Andersen havde til Slut sagt noget om, at Politiet skulde høre nærmere, og dette havde Rosengreen opfattet som en Trusel.

Overbetjent Joh. Christensen afgav Forklaring om et Andersen-Besøg en Søndag i Juni 1940.

Fru Politimester Brix, Thisted, forklarede, at Vald. Andersen og en tysk Major en Søndag Morgen i Juni 1940 vilde tale med Politimesteren. Denne var ikke hjemme, og Fruen ønskede ikke at tale med dem. Vald. Andersen havde over for en Politibetjent paa Stationen advaret Politimesteren mod

Tyskerne, der vilde skride ind over for ham.

Deretter albertes Tømmerhandler Rysgaard og Sen, Snedsted. Andersen havde i 1940 paa Tyskernes Vegne afkrævet dem et Parti Tømmer til 7—8000 Kr., som aldrig var blevet betalt.

Retten besluttede at tilkalde Vald. Andersens Datter, Fru Dagmar Mørch Andersen, Sundby, som Vidne. Hun blev hentet i Bil og forklarede om Episoden paa Politistationen, at det var Tyskeren og Rosengreen, der havde lært Ordet. De var kommet op at skændes, og da Tyskeren troede, at det var Politimesteren, han havde for sig, vilde han have Politimesteren forflyttet.

Statsadvokaten krævede Vald. Andersen dømt til Fængselsstraf og 75,000 Kr. konfiskeret som Værnemagerforløjneste. 1½ Time efter faldt Dommen. Den gik ud paa, at Andersen idømmes tre Maaneders Fængsel for Værnemageri, hvorimod han irifandtes for at have truet Politiet. Han skal intet betale i Konfiskation.

Ved Retten i Thisted var Andersen idømt 4 Mdrs. Fængsel. Straffen er udstaaet ved Varetægtsarrest.

Afgift paa Brændselsolien?

Elektricitetsværkernes Besparelse ved Oliefyring ventes begrænset.

I/S Thisted Elektricitetsværks Regnskab for 1946—47 blev ved Thisted Byraads Møde i Altes forelagt af Formanden, Direktør Rich. Hove. Der var solgt Strøm til Nordthy Strømforsyning for 215,000 Kr., til Thisted Kommune for 195,000, til Mors for 47,000 og til Bedsted for 25,000 og til Kontraktkunder for 119,000 Kr. I Effektafgift havde Mors betalt 23,000 Kr. I faste Afgifter betalte Nordthy 165,000 og Thisted Kommune 220,000 Kr. Der var afskrevet 169,000 Kr. paa Anlægget og henlagt 50,000 Kr. til Fornyelses- og Reservefonden, som dermed andrager 438,000 Kr. Restgælden andrager 566,000 Kr.

Formanden udtalte bl. a., at der er en lille Lysning i Brændsels-situationen, idet Værket nu faar tildelt nogen Brændselsolie og i Løbet af Sommeren venter at faa Oliefyriansanlæg installeret. Ved fuldstændig Overgang til Oliefyring vilde Brændselspriserne kunne halveres, men da Olien i høj Grad er en Faktor i Stormagternes politiske Spil, vil man i Danmark være nødsaget til at basere Størstedelen af Elektricitetsproduktionen paa dampdrevne Værker, hvis Kedler kan udnytte al Slags Brændsel. Olieværkerne vilde antagelig ogsaa komme til at betale en særlig Olieafgift til Udligning af Brændselspriserne.

Bruttoproduktionen var dalet fra 7,3 til 5,4 Mill. Kw., hvilket skyldtes mindre Salg til Mors og Bedsted. Til egne Forbrugere var Salget steget med 15,3 pCt. og vilde sandsynligvis yderligere stige, efterhaanden som det blev Forbrugernes muligt at skaffe nye Maskiner og Apparater, og især

Thisted Amtsfond 1944.

Regnskabet Finansaaret 1946—
47 for „Thisted Amtsfond, opret-
tet i Anledning af Ulykkerne paa
Havet ved Klitmøller d. 1. Juni
og 4. August 1944“, ligger til
offentlig Eftersyn i 14 Dage fra 12.
ds. paa Kassererens Bopæl, For-
retningsfører P. Munk-Madsen,
Klitmøller.

KLITMØLLER, den 10. Juni 1947.

P. B. V.

C. Hausgaard Hede, Fmd.

Indmeldelse

Vald. Andersen slapp billigere ved Landsretten.

Straffen nedsat fra 4 til 3 Mdr.s Fængsel, der betragtes som udstaaet.

Ved Retten i Thisted blev Entrepronor Vald. Andersen som bekendt for sin Optraeden under Besættelsen idomt 4 Mdr.s Fængsel, der dog ansaas udstaaet med Varetogtsarresten. Han appellerede til Landsretten, hvor Sagen i Gaar var til Behandling. Andersen beklagede, at han ikke havde faaet Lejlighed til at faa indkaldt de 30 Vidner, han forgeves havde søgt afhørt ved Retten i Thisted og bad om at faa Sagen udsat, saa disse Vidner kunde blive indkaldt, men det afslog Retten. Om Sagen forklarede han iøvrigt som ved Retten i Thisted.

Som Vidner afhørtes Politifuldm. Poulsen, tidl. Thisted, nu Odense, og Politiasst. Rosengreen, Thisted. Ingen af dem vilde dog paastaa, at Andersen under Besøget paa Politistationen havde givet det Udseende af, at han kom som Repræsentant for Værnemagten. Overbetjent Joh. Christensen, Thisted, forklarede, at Andersen var kommet for at faa Nummerplader til en Tur til Aalborg, og da han ikke kunde faa det, kritiserede han Kontorets Behandling af Medlemmer af Værnemagten. Fru Politimester Brix, Thisted, oplyste, at Andersen den paagældende Dag telefonisk havde henvendt sig til Politimesterens Hjem og ønsket at tale med Politimesteren. Da han ikke kunde komme til det havde han sagt, at han nok gennem Værnemagten skulde søge Skiltene udleveret. Politiasst. Gilbert Pedersen, Nr. Sundby, forklarede, at det var ham, der paa Foranledning af Politifuldmægtig Poulsen havde stoppet Andersen under hans Kørsel uden Nummerplader til Aalborg. Ved den Lejlighed havde Andersen søgt at give det Udseende af, at han repræsenterede Værnemagten og truet med, at Vidnet skulde miste sin Stilling. Tommerhd. Rysgaard og dennes Son, Snedsted, forklarede, at Andersen, naar han købte Tommer hos dem, gav Udtryk for, at hvis de ikke vilde udlevere Tommeret, vilde han fremskaffe Rekvisition fra Tysskerne.

Tiltaltes Datter, Fru Mørch Jensen, Sundby Thy, hævdede, at hendes Fader paa Politistationen havde været rolig og behersket, medens derimod Politiasst. Rosengreen havde optraadt brydsk.

Statsadv. krævede Straffen skærpet samt Konfiskation af 75,000 Kr. eller et Beløb efter Rettens Skøn. Forsvareren, Ora. Teisen, krævede Frifindelse og Erstatning til sin Klient for den Tid, denne havde sidet fængslet.

Efter en god Times Votering faldt Dommen, der kom til at lyde paa Stadfæstelse af Underrettsdommen, idet dog Straffen nedsattes til 3 Mdr.s Fængsel, der betragtes som

for samling
holde Gene
ley, hvis de
EDF i Thy
holdt Løn
konkurrenc
deltog 12
sultal opt
Hurup, de
repræsente
kurrencon
ved Mars

Tyvebesøg

Hos
Gjersbøl,
fra en l
fandt Ste

Tremand

Det th
som La
tanter ti
thy ud
Ørum-L
Ørvinga
Pedersen
lev: G
Heltbor
Ydby:
gaard,
sen, T
Jakob
vers B
Mikkel
Askov
ginde:

Sess

paaben
Kro u
Udskri
Hjar
videre
sen se
tant,
Fuldn
Fris-
og Se
Lær
Polit
raade
bæk.
Fra
defer
garde
Holg
Fr
Adol
Mad
Lind
K.
Ras
Fr
udsk
Ben
Ves
Har
H
P.
Par
Art
mo
Ing
In
I
Th
nu

ste
ko
M
H
E.
H
V
M
J
n
t
S
s

udstaaet med Varetægten.

R e t s f o r m. gjorde bagefter opmærksom paa, at Andersen var dømt for Værnemageri men frifundet for Beskyldningen for at have villet skade det danske Politi. Konfiskationskravet blev ikke taget til Følge.

4. Maj-Dagens Indtægter.

Mellem 15 og 16,000 Kr. i Thy.

En af de nærmeste Dage foreligger der en endelig Opgørelse over 4. Maj Dagens Indtægter ved Salg af Gættekort, Cigaretter osv. i Thy. Endnu mangler man endelig Opgørelse fra et Par Sogne, men efter hvad Ørelæge Bertelsen oplyser, vil Bruttosalgget komme op paa mellem 15 og 16,000 Kr., hvilket i Forhold til det øvrige Land er et meget fint Resultat.

Vær varsom med efterladt Ammunition.

Tysk Ammunition kan blive ved at dukke op i en Aartække.

I Anledning af, at der stadig indtræffer alvorlige Ulykker ved, at Folk opsamlar og bearbejder efterladt tysk Ammunition, advarer Krigsministeriet atter Folk imod at berøre eller medtage Sprængstof, Ammunition eller ammunitionslignende Genstande, som de finder, men i Stedet melde Fundet til nærmeste Politimyndighed. En fuldstændig Fjernelse af al efterladt tysk Ammunition ved Myndighedernes Foranstaltning er uigennemførlig, bl. a. fordi lav Beplantning, f. Eks. Lyng, Sandflugt, Frøst o. lign. stadig vil afsløre ny Ammunition, og det maa derfor forventes, at tysk Ammunition endnu i en Aartække vil dukke op rundt i Landet.

Hurupborgere i Landsretten.

Tømrerm. Christiansen fik Dommen skærpet, Vognmand H. Nielsen blev frifundet.

Tømrermester Jens Severin Christiansen, Hurup, blev — som det vil erindres — ved Underretten idømt Fængsel i 40 Dage for Værnemageri, og et Beløb paa 140,000 Kr. blev inddraget i Statskassen. Han appellerede til Landsretten, som i Gaar under Medvirken af Domsmand havde Sagen til Behandling.

Dommen laldt efter en nøje Gennemgang af Sagen, og den blev til en væsentlig Skærpelse. Straffetiden forhøjedes til 60 Dages Fængsel og Konfiskationsbeløbet til 200,000 Kr. Desuden skal han betale Sagens Omkostninger med 150 Kr. Christiansen mistede ingen Rettigheder.

— Vognmand Henry Nielsen, Hurup, havde ogsaa sin Sag til Behandling ved Landsretten i Gaar. Han var idømt 60 Dages Fængsel for Værnemageri, ligesom Fortjenesten, 50,000 Kr., konfiskeredes. Ved Dommen, der laldt sent i Aftes, blev Nielsen pure frikendt, og Sagens Omkostninger paalagdes det offentlige.

Sjørring Skydebane-Selskabet opløses.

Interessentselskabet Thisted Amts Skydebaner i Sjørring vedtog

Hil Ung-
dot sig,
2 (376 i
, Kvie-
i (401),
Hingale
delig er
ber an-
Sinde

Værnemagersag fra Hurup for Landsretten.

Straffen skærpedes af Landsretten.

Vestre Landsret behandlede i Gaar en Sag, der i sin Tid blev rejst, og den 21. Januar i Aar blev paadomt ved Retten i Thisted. Derefter af Anklagemyndigheden appelleret til Vestre Landsret til Skærpeelse af Straffen for Tamretm. Jens Severin Christiansen, Hurup, der var sat under Tiltale for paa anstødelig Vis i Besættelsestiden at have haft Samarbejde med Besættelsesmagten i erhvervsmaassig Henseende, derved, at han straks i 1940 til 1941 som Arbejdsformand for Entreprenør Høje-Kristensen, Hurup, og med Andel i Virksomhedens Overskud, for det ene Aar havde en Fortjeneste paa 129,243,000 Kr., og derefter som Tamrermester at have udført Arbejder for Besættelsesmagten, saaledes at hans samlede Omsætning fra 1940 til 1944 kom op paa 1 Mill. og 300,000 Kr., med en Nettofortjeneste paa 232,179 Kr. Han havde udført Arbejde og haft Leverancer af Vinduer, Døre, Bygning af Barakker paa Hanstholm, i Thisted, Taabel Hede og i Vejle. Han havde ogsaa udlejet en Personbil til Tyskerne og herfor indtjent en ulovlig Fortjeneste paa 2165 Kr. Endvidere var han tiltalt for at have overtrædt Handelsministeriets Bekendtgørelse af 11. Decbr. 1940 Stk. 2 ved udenom Nationalbanken at have modtaget 55,000 Kr. kontant af Tyskerne for udført Arbejde, for Overtrædelse af Prisloven ved at have solgt 1000 Stole til Besættelsesmagten, og herved haft en ulovlig Fortjeneste paa 3,157,50 Kr., idet han havde købt dem efter Tilbud for 11,850 Kr. og solgt dem for 18,000 Kr., og saaledes tjent 6,150 Kr., endskønt den tilladte Fortjeneste, 25 pCt. vilde have givet ham 2962 Kr. Endelig for ikke at have ført Forretningsbøger, og for at have gjort sig skyldig i grov Uorden m. H. t. Regnskabsførelse, idet store Indtægte- og Udgiftsbeløb ikke er bogført. Ved Underretten var der stillet Krav om Idømmelse af Frihedsstraf, Tillægshøde ikke under 250,000 Kr. og Konfiskation af Nettofortjenesten, 367,892 Kr. Underrettsdommen kom til at lyde paa Fængsel i 40 Dage, og Inddragelse af 140,000 Kr. i Statskassen.

Ved Landsretten var mødt Statsadvokat Erik Jensen, Aalborg, og som Forsvarer Osa. Ejstrup. Sagen behandlede ved 5. Afd. med Landsdommer Lorenzen som Formand. Statsadvokaten nedlagde Paastand om Dom efter Anklageskriftet ved Underretten, medens Forsvareren nedlagde Paastand om Frifindelse subs. Rettens mildeste Dom. Ved Afhøringen oplyste Tiltalte, at han i Krigsaarene havde bedret sin Økonomi med ca. 165,000 Kr., hvortil kom hans Privatforbrug i de samme Aar med ca. 75,000 Kr. Han havde i intet Tilfælde nægtet Udførelse af Arbejde for sine danske Kunder. Naar han havde skjult 20,000 Kr. for Skattevæsenet var det for at have dem til Imødegaelse af daarligere Tider. I sin Procedure hævdede Statsadvokaten, at Christiansen havde haft en ledende Stilling og betydelig Udbytte af Samarbejdet med Høje-Kristensen, der maa betegnes som Værnemageri, som det senere udførte Arbejde for Besættelsesmagten, idet han har foretaget en Omlægning af sin Virksomhed ved at syselsætte 30 Mand uden for sin Værkstedsvirksomhed.

Statsadvokaten stillede ikke Krav om Frakendelse af visse Rettigheder, og oplyste, at Christiansen ikke havde været underkastet Varotegtaarrest.

Frifundet ved Landsretten.

En Tyskerkørselssag fra Hurup.

Ved Retten i Vestervig blev Vognmand Henry Nielsen, Hurup, den 13. Decbr. 1946 idømt 60 Dages Fængsel og 50,000 Kr. konfiskeret, for under Besættelsen at have udført Kørselsarbejder for Besættelsesmagten paa Hanstholm, Nr. Sundby, Sdr. Lyngvig, men med forskellige Entreprenørfirmaer som Mellemed. Hans samlede indkørte Beløb i Aarene 1940—44 havde andraget 445,000 Kr., hvoraf de 90,000 Kr. blev anset for at udgøre Nettofortjenesten.

Nielsen appellerede til Landsretten med den Begrundelse, at han ansaa sig for forkert dømt, hvorefter Anklagemyndigheden kontraankede.

I Gaar blev Sagen behandlet af Landsretten i Viborg under Medvirken af Doms mænd, og her nedlagde Statsadvokat Erik Jensen, Aalborg, Paastand om Skærpelse af Straffen. Forsvareren, Ors. Ejstrup, paastod Frifindelse, subs. Rettens mildeste Dom.

Vognm. Nielsen forklarede, at

han har drevet Vognmandsforretningen, som han har overtaget efter sin Fader, fra 1928. Han havde gennem Besættelsesaarene forbedret sin Formue med ca. 23,000 Kr., men han havde aldrig paa noget Tidspunkt forsømt at betjene sine danske Kunder, hvilket ogsaa tydeligt fremgik af de af Forsvaret førte Vidner, Ernst Harry Dahl, Hvidbjerg, Uddeler Hartvig Kristensen, Hurup, Murerm. Poul Jensen, Thisted, og Form. for Thisted Amts Vognmandsforening, A. Kaagaard, Hørdum. Efter en Times Votering afsagdes Dommen, der kom til at lyde paa pure Frifindelse. Sagens Omkostninger paalagdes det Offentlige.

**Kr. Andersen Sagen gaaet til
Statsadvokaten.**

Ved Retten i Vestervig holdtes der i Gaar Eftermiddag et kort Retsmøde, hvor Fængslingsfristen over fhv. Red. Kr. Andersen, Hurup, blev forlænget med 14 Dage. Andersen var ikke selv til Stede i Retten. Sagen er nu gaaet til Statsadvokaten til Udfærdigelse af Anklageskrift.

**Kr. Andersen Sagen gaaet til
Statsadvokaten.**

Ved Retten i Vestervig holdtes der i Gaar Eftermiddag et kort Retsmøde, hvor Fængslingsfristen over fhv. Red. Kr. Andersen, Hurup, blev forlænget med 14 Dage. Andersen var ikke selv til Stede i Retten. Sagen er nu gaaet til Statsadvokaten til Udfærdigelse af Anklageskrift.

»Fylkeslederen« for Thisted m. fl. Amter for Retten.

**Fhv. Dyrlæge Hoffmann Madsen,
der organiserede SA-Afdelinger.**

I Retten i Sæby indledtes i Dag Sagen mod Frits Clausens tidl. nære Medarbejder, fhv. Dyrlæge i Agersted, Hoffmann Madsen, der bl. a. er tiltalt for at have ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste og Waffen SS og for sit Medlemsskab af DNSAPs Partiledelse som Partileder samt for i denne Egenskab at have medvirket til Partiets Samarbejde med Tyskerne. Han havde i sin Tid været „Fylkesleder“ for Thisted, Hjørring og Aalborg Amter og organiseret SA-Afdelinger.

Allerede tidligt i Morges var Sæby præget af Retssagen, men de mange Hundrede Tilhørere, der havde ønsket at overvære Afhøringen, maatte skuffede vende om, da Retssalen ikke kunde rumme andre end Politi, Dommerkontorets Personale

og Pressen.

Hoffmann Madsen erklærede overfor Anklageren, at han ikke kendte noget til den Lov, han er tiltalt efter. Han fortalte iøvrigt, at han var kommet i Forbindelse med DNSAP i 1933, og at han efterhaanden havde faaet overdraget en Række Tillidsposter i Partiet. I 1941 overtog han paa Frits Clausens Opfordring Stillingen som Partileder. Han skulde bl. a. forhindre de Splittelsesforsøg, der truede Partiet.

4. Majdagen

indbragte i Thisted 17,177 Kr. Heraf
udgjorde Salg af Gættekort og Ciga-
retter 16,092 Kr.

Vognmand Henry Nielsen frikendt ved Landsretten.

Ved Underretten var han idømt 60 Dages Fængsel og Inddragelse af 50,000 Kr.

Ved Hassing-Refs Herreders Ret blev Vognmand Henry Oskar Emil Nielsen sat under Tiltale for Værnemageri, idet han fra Maj 1940 til Marts 1945 havde ladet sin Vognmandsforretning overvejende tjene Tyskernes Interesser.

Fra Maj til December 1940 kørte han for Entreprenør Holger Krogh paa Flyvepladsen ved Aalborg, til April 1941 for Entreprenør A. P. Nygaard paa Flyvepladsen ved Nørresundby, til Maj 1943 for Jensen & Krogh, fra 15. November 1942 til 6. Juni 1944 for Firmaet Teut, til 8. August 1944 for Hoffmann & Sønner og fra 6. September 1944 direkte for Tyskerne.

Han havde for Besættelsen en Personbil og 2 Lastbiler.

Da der efter Besættelsen blev mindre at køre med, fik han Kørsel for forskellige Entreprenører, der arbejdede for Tyskerne. Da han i Efteraaret 1944 fik Opfordring til at køre direkte for Værnemagten, undslog han sig lidt, men da det blev sagt ham, at han i Tilfælde af Afslag maatte regne med Beslaglæggelse af Vognen, gik han ind paa at køre.

Til sidst nægtede hans Chauffør at køre. Saa tog Tyskerne den ene Lastbil, og da den blev sprængt, tog de ogsaa den anden. Kort før Kapitulationen fulgte han Opfordringen fra England og ophørte med Kørsel for Tyskerne.

Hans Kørsel i tysk Interesse beløb sig til ialt ca. 4—500,000 Kr.

Retten ansaa hans Samarbejde med Tyskerne som utilbørligt og idømte ham 60 Dages Fængsel og inddrog i Statskassen et Beløb paa 50,000 Kr.

Denne Dom appellerede Nielsen til Landsretten, der i Gaar havde Sagen til Behandling under Medvirken af Doms mænd.

Efter Underretsdommens Oplæsning blev Nielsen afhørt. Han gentog sin Forklaring ved Underretten og paapegede særlig, at han aldrig selv havde vist Initiativ overfor Værnemagtsarbejder-

ne, men altid var begyndt paa disse under Paavirkning af forskellige Mennesker. Han havde ikke ført noget Bøgholderi og havde saaledes ikke nogen bestemt Mening om Størrelsen af sin Fortjeneste. Han mente ikke, at hans Omsætning havde været meget større end før Krigen, naar man tog de store Prisstigninger i Betragtning.

Der blev afholdt en Del Vidner i Sagen, og de fremhævede alle, at Nielsen under Krigen havde passet sine Forpligtelser overfor dem. Han havde saaledes hele Tiden kørt for saavel Brugsforeningen som Mejeriet i Hurup, og han havde altid været parat, naar de skulde bruge ham til en eller anden Kørsel.

Proceduren.

Statsadvokaten krævede derefter Underretsdommen skærpet, idet han mente, at Tiltalte havde haft utilbørligt Forhold til Værnemagten. Han fremhævede, at Nielsen havde udvidet sin Forretning under Krigen, og at han ikke havde gjort særlige Anstrebninger for at komme ud af Forholdet til Tyskerne.

Forsvareren, Overretssagfører Ejstrup, Viborg, mente ikke, at Tiltalte havde haft utilbørligt Forhold til Tyskerne. Nielsen havde saaledes aldrig selv taget Initiativet til Arbejde hos de forskellige Entreprenører, men havde faaet Opfordring fra andre.

Forsvareren mente ikke, at Niensens Omsætning havde været saa meget større end før Krigen, og han havde altid holdt sig indenfor de Priser, som var fastsat for Arbejde for Værnemagten.

Han paastod derfor Frifindelse, og med Hensyn til Konfiskation mente han, at det Beløb, Underretten havde fastsat, var alt for stort.

Dommen.

Dommen faldt i Dag og ved denne blev Henry Nielsen pure frifundet og Sagens Omkostninger blev paalagt det offentlige.

Tømrer Jens Christiansens Straf forhøjet.

Landsretsdom i Gaar.

Tømremester Jens Severin Christiansen, Hurup, blev — som det vil erindres — ved Underretten idømt Fængsel i 40 Dage for Værnemageri, og et Beløb paa 140,000Kr. blev inddraget i Statskassen. Han appellerede til Landsretten, som i Gaar under Medvirken af Doms mænd havde Sagen til Behandling.

Ved Landsrettens Dom, der faldt i Gaar Eftermiddag, blev Underretsdommen stadfæstet, dog blev Straffetiden forhøjet til 60 Dages Fængsel, og 200,000 Kr. blev inddraget i Statskassen. Christiansen skal betale Sagens Omkostninger med 150 Kr.

Daarligt Honningaar?

Den svage Indvintring i Fjor har bevirket en meget stor Dødelighed.

Tilsyneladende var Bierne sluppet godt gennem Vinterkulden, men i den senere Tid har Billedet ændret sig. Førstelærer F o g e d, Bodum, oplyser saaledes, at Dødeligheden har været saa stor i Forarsmaanederne, at der i mange Bistader kun er fra en Trediedel til Halvdelen af det Antal Bier, der skulde være. Aarsagen maa dog ikke søges i den strenge Vinter som saadan, men derimod i den vanskelige Sommer i Fjor, der havde til Følge, at Indvintringen blev meget

Sagen mod Kr. Andersen, Hurup.

Bedragerierne opgjort til ca. 26,000 Kr., men Kr. Andersen nægter at der er Tale om Berigelse.

Sagen mod Kr. Andersen, Hurup, er nu saa vidt klarlagt fra Politiets Side, at Materialet er sendt til Statsadvokaten i Aalborg, der skal tage Stilling til i hvor vid Ud-stærkning, der skal rejses Tiltale. Politiets Undersøgelse har godgjort, at der er Tale om Bedragerier til et samlet Beløb af ca. 26,000 Kr., men Andersen hævder, at der ikke i den Forstand er Tale om Berigelse, idet langt den overvejende Del af dette Beløb er medgaaet til Dækning af et Underskud, som han havde i den Kasse, han var betroet at passe og som efter hans Mening var opstaaet ved nogle Fejl i Regnskabet. Ved Fængslingsfristens Udløb i Gaar blev Andersen fængslet for yderligere 14 Dage.

Efter hvad Politimester Cai Herting oplyser overfor os, har Statsadvokaten begæret afholdt Forundersøgelserforhør i Sagen ret omgaaende, men hvornaar dette kan ske, kan Politimesteren ikke paa nuværende Tidspunkt udtale sig om, bl. a. fordi Høje Kristensen-Sagen kan ventes genoptaget maa-ske i Løbet af en halv Snes Dage, og det selvsagt er vanskeligt at have to saa omfattende Sager løben-de samtidig.

Den samlede Statistikkommisjonsberetning for direkte tegnede Forsikringer har udgjort 4,048,404 Kr., heraf for Skadesforsikring 856,361 Kr. og for Livs-

rektør Otto Sørensen Oplysning om en Række nærmere Enkeltheder ved Regnskaberne.

Samtlige Valg var Genvalg.

Folk advares mod den tyske Ammunition

Som kan dukke op endnu en Aarrække

I Anledning af, at der stadig indtræffer alvorlige Ulykker ved, at Folk opsamler og bearbejder efterladt tysk Ammunition, advarer Krigsministeriet atter paa det indstændigste Folk imod at berøre eller medtage Sprængstof, Ammunition eller ammunitionslignende Genstande, som de maatte finde, men i Stedet for melde Fundet til nærmeste Politimyndighed, der vil foretage

det videre fornødne.

En fuldstændig Fjernelse af al efterladt tysk Ammunition ved Myndighedernes Foranstaltning er uigennemførlig, bl. a. fordi lav Beplantning, f. Eks. Lyng, Sandflugt, Frost o. lign., stadig vil afsløre ny Ammunition, og det maa derfor forventes, at tysk Ammunition endnu i en Aarrække vil dukke op rundt i Landet.

Araberne i Palæstina

Landsretten skærpede

Hurup-Konditørens Dom.

Efter at Tyskerne i større Antal var kommen til Hurup, fandt de et yndet Samlingssted hos Konditor Carl Richard Krabbe, der øjensynlig var alt andet end ked af de grønnes Invasion i hans Lokaler. Han foretog da ogsaa Udvidelser for at skaffe bedre Plads.

Krabbe kom til at kende en Tysker, en vis Hr. Albrecht, hvem han ved en Lejlighed ydede et Laan paa 100 Kr. (det blev forøvrigt senere indfriet med en Pistol), og som Tak for Villigheden blev han sat i Forbindelse med andre Tyskere. Bl. a. fik han Leverancer til flere Kantiner af de for en Konditor saa usædvanlige Varer som Bonevoks, Spegesild, Skovsværte, Sæbe, Brillantine o. s. v., og hans Omsætning kom efterhaanden op paa det anselige Beløb af 75.000

Ekstra ling

Hurup
en eks
ling ny
nar Kil
som M
med A
som S
mer af
Schmit
P. We
gaard
Regnsk
Kr. og
holdni

I Aft

Kl. 2
Cowbo
Kl. 19
i Bund
Kl. 2

Åtter en Hurup-Sag for Landsretten.

Underrettsdommen over Rich Krabbe blev skærpet.

Da Tyskerne straks efter Besættelsen kom til Hurup, fandt de ikke ret mange Dage efter Adgang til Konditor Rich Krabbes Serveringslokaler, og i Tidens Løb imødekom Krabbe en Hr. Albrecht med et Laan paa 100 Kr., et Laan, han fik indfriet med en Pistol, han senere blev tiltalt for at have været i Besiddelse af. Han kom i Forretningsforbindelse med andre og fik overdraget Leverancer til Kantineerne i Hurup og i Agger, bl. a. Bonevox, Spegesild, Skosværte, Sæbe, Brillantine, o. lign., i ret anseelige Mængder, saa han kom op paa en samlet Omsætning med Værnemagten paa ca. 75,000 Kr. med en Nettofortjente paa 22,500 Kr.

Efter Kapitulationen blev han sat under Tiltale for Værnemageri og for at have været i Besiddelse af den før-omtalte Pistol. Han blev ved Retten i Vestervig den 23. Oktbr. i Fjor idømt 40 Dages Fængsel, en Tillægsbøde paa 4000 Kr. og Konfiskation af 2250 Kr.

Denne Dom ankede Anklagemyndigheden til Skærpelse, og Krabbe ankede til Frifindelse.

I V. Landsret i Gaar oplyste Rich Krabbe, at han havde været Indehaver af Forretningen fra 1932; hans Indkomst var da 3000—4000 Kr. og nu ca. 15,000 Kr. Naar han i sin Tid begyndte at levere de omtalte Varer til Tyskerne, skyldtes det, at en Kontorfuldmægtig paa Politikontoret i Vestervig paa hans Henvendelse havde svaret, at de ikke kunde give Afslag, ejheller Tilladelse, men han kunde bare begynde med Leveringen. Ved senere Henvendelse til Udenrigsministeriet opnaaede han Tilladelse til Levering af Varer til Beløb af 3000 Kr. pr. Maaned i de 3 af Sommermaanederne. Naar han havde ladet nogle af disse Varer sende i andre Hurup-Borgeres Navn til Hurup Station, havde det sin Aarsag i det Forhold, at der var saa mange, der gik og snusede paa Stationen. Men han kunde godt nu se det urigtige heri, og naar han efter at Tilladelsen til Leveringerne var udløbet ikke havde indgivet fornyet Ansøgning, var Grunden kun Sløseri.

Sagen behandlede i Landsrettens 5. Afdeling som Domsmandssag med Landsdommer Lorenzen som Formand; den varede i ca. 4 Timer. I Gaar Efterm. blev der afsagt Dom, som kom til at lyde paa Stadfæstelse af Underrettsdommen, dog med den Ændring, at Straffetiden sættes til Fængsel i 60 Dage, og at Konfiskationsbeløbet blev fastsat til 11,000 Kr. For den ikenkede Bøde paa 4000 Kr. ved Underretten blev Forvandlingsstraffen fastsat til 30 Dages Fængsel.

Værnemagerdom over Hurup-Borger skærpet.

Konditor Krabbe idømtes ved
Landsretten 60 Dages Fængsel.

Vestre Landret behandlede i
Gaar Sagen mod Konditor Richard
Krabbe, Hurup, der havde appelle-
ret den Dom, han var idømt ved
Særretten i Vestervig for Værne-
mageri. Denne lød paa 40 Dages
Fængsel, en Tillægsbøde paa 4000
Kr. og Inddragning af en Fortje-
neste paa 2500 Kr. i Statskassen.
Ogsaa Statsadvokaten havde appel-
leret Dommen.

Ved Retten i Vestervig var op-
lyst, at Krabbe kom til at kende en
Tysker, en vis Hr. Albrecht, hvem
han fik til at forstrække sig med
et Laan paa 100 Kr. (det blev for-
svrigt senere indfriet med en Pi-
stol), og som Tak for Villigheden
blev han sat i Forbindelse med an-
dre Tyskere. Bl. a. fik han Leve-
rancer til flere Kantiner af de for
en Konditor saa usædvanlige Varer
som Bonevoks, Spegesild, Skosvær-
te, Sæbe, Brillantine osv., og hans
Omsætning kom efterhaanden op
paa det anselige Beløb af 75,000
Kr., paa hvilke han tjente 2500 Kr.

I Landsretten forklarede Krab-
be, at han havde haft Forretnin-
gen i Hurup fra 1932. I de første
Aar laa hans Indtægt paa 3—4000
Kr. om Aaret, men i de „gyldne“
Aar, da de grønne huserede her-
oppe, var Indtægten steget til
15,000 Kr. Da han fik Tilbud om
Leverancer af forskellig Art, hen-
vendte han sig til Politikontoret i
Vestervig, hvor en Kontorfuld-
mægtig havde svaret ham, at man
hverken kunde tillade eller forby-
de en saadan Forretningsforbindel-
se, og at han bare kunde begynde
at levere. Ved en senere Henven-
delse til Udenrigsministeriet hav-
de han faaet Tilladelse til Levering
af Varer til 3000 Kr. om Maane-
den i de 3 af Sommerens Maaneder.
En Del af Varerne havde han sendt
fra Hurup Station i andre Hurup-
Borgeres Navn. Det gjorde han,
fordi der gik saa mange og snuse-
de paa Stationen, men nu kunde
han godt indse det urigtige heri.
At han havde fortsat Leverancerne
efter at den givne Tilladelse var
ulebet, uden at der blev indgivet
ny Ansøgning, skyldtes udelukken-
de Sloseri.

Domsforhandlingen kom til at
strække sig over godt 4 Timer. Re-
sultatet blev, at Krabbe fik Fængs-
lingsstraffen forhøjet til 60 Dage.
Konfiskationsbeløbet blev sat til
11,000 Kr. Tillægsbøden paa de
4000 Kr. blev stadfæstet, og betales
den ikke, skal den afsones med 30
Dages Fængsel.

Sagen mod Jens Christiansen.

Behandlingen ved Landsretten.

Retsmødet i Vestre Landaret i Sagen mod Tømrermester Jens Christiansen, Hurup, indlededes med Oplæsning af Underrettsdommen, og derefter blev Christiansen afhørt.

Han forklarede, at han er født i Hurup, hvor Faderen var Tømrermester, og hos ham kom han i Lære. Senere kom han paa Haandværkerskole, tog Bygmestereksamen, og da Faderen døde i 1924, førte han Forretningen videre. I 1936 foretog han en betydelig Udvidelse og kom i den Anledning til at sidde haardt i det, men han fik en god Akkord med sine Kreditorer og havde nogenlunde redet Stormen af, da Kri-gen udbrod, selv om hans økonomiske Forhold ikke var særlig gode.

I April 1940 kom Entreprenør Høje Kristensen til ham og bad ham forestaa Ledelsen af en Del Træarbejde. Det gjorde han, men da der blev mere at lave, sagde Christiansen, at han maatte have mere for det, og de aftalte saa, at han hver Uge skulde have udbetalt alm. Svendeløn som de øvrige Arbejdere, og yderligere skulde han have Halvdelen af Overskudet.

Statsadvokaten: De har derefter i 1940 faaet udbetalt 97,535 Kr. og i 1941 32,196 Kr.

— Ja, hvis jeg selv har kvitteret, er det rigtigt — men lavede Høje Kristensen ikke selv Kvitteringer ved Siden af?

— Der foreligger Falsk fra hans Side i over 500 Tilfælde, men han har ikke i noget Tilfælde skrevet Deres Navn paa Kvitteringer.

Forsvareren: Dækker det udbetalte Beløb baade Arbejds løn og Leverancer?

— Ja, det tror jeg nok.

— Hvorfor holdt De op med dette Samarbejde?

— Fordi han ikke vilde som jeg. Jeg syntes ikke, han var helt fin i Kanten. Vi havde f. Eks. aftalt at skulle dele Affaldsbrændet. Det forstod jeg paa den Maade, at naar han havde faaet det første Læs, skulde jeg have det andet — men det vilde han ogsaa have!

direkte Opfordring fra Tyskerne til at lave forskellige Arbejder, men holdt igen længe.

Forsv.: Før vi gaar videre — var Høje Kristensen ikke en meget dygtig Arbejdsleder?

— Det siger Overretssagføreren jo, og mange andre har sagt det samme, men jeg var overbevist om, at det stik modsatte var Tilfældet! Ellers maa det være mig, der ikke forstaar at lede et Arbejde.

Statsadvok.: Men saa begyndte De at arbejde direkte for Tyskerne?

— Ja, efter nogen Tid. Jeg havde forlangt meget høje Priser, fordi jeg tænkte, at saa hørte det vel op af sig selv — men de høje Priser generede dem ikke.

— Nej, det var jo Staten, der maatte ud med Pengene!

— Jeg søgte og fik Tilladelse og fik bevilget det nødvendige Træ. Det var altsammen Tilbudsarbejde.

— De fik 55,000 Kr. udbetalt kontant og ikke ved Check?

— Ja, det drejede sig om Betaling for Leverance af Møbler. Jeg havde ikke søgt om Tilladelse, men havde en staaende Tilladelse til Forbrug af 5 Kbm. Træ pr. Kvartal, og den Tilladelse er ikke over-skredet. Men det var en Fejl, at der blev betalt kontant.

— Har De forsætlig opgivet for lidt til Skattevæsenet?

— Ja, jeg har forsætlig opgivet en Snes Tusinde Kroner mindre, end jeg havde tjent.

— Hvorfor?

— For at have dem at falde tilbage paa, naar Fortjenesten gik nedad igen.

Videre forklarede Christiansen, at han havde udlejet en Bil til Tyskerne, men det havde været nødvendigt, for de forlangte at faa den. Han fik 300 Kr. om Maaneden i Leje, hvilket var blevet til meget mere end Bilen havde kostet ham.

— De leverede ogsaa et større Parti Stole?

— Ja, de havde forlangt Tilbud. En Tid senere fik Christiansen paa 2000 Stole. Jeg lavede 6 som

Prøve og regnede Prisen ud til 20 Kr. pr. Stk. Men de danske Myndigheder satte Prisen ned til 18 Kr. og Tyskerne havde reduceret Antallet til 1000.

— Men De lavede ikke selv Stolene?

— Nej, jeg søgte Tilbud fra 2 Specialfabrikker og tog det billigste Tilbud, der lød paa 11,85 Kr. pr. Stk.

— Hvorfor satte De saa ikke Prisen ned? Avancen kom jo til at ligge højt over den tilladte.

— Nej, nu var der givet Tilbud, de 18 Kr. var godkendt af de danske Myndigheder, og Stolene svarede nøjagtig til Prøven.

Proceduren.

Statsadvokaten nedlagde derefter Paastand om Dom i Henhold til Anklageskriftet, idet han dog frafaldt Kravet om Anvendelse af Straffelovstillæget, men krævede Dom efter Værnemagerlovens § 2. Statsadvokaten fremhævede, at Christiansen ved sin ejendommelige Forhold til Høje Kristensen uden selv at have nogen som helst økonomisk Risiko paa godt et Aars Tid havde tjent 123,000 Kr. Det var et klart Tilfælde af Værnemageri. Ligeledes maatte hans efterfølgende direkte Virksomhed for Tyskerne betegnes som utilbørligt Samarbejde med Tyskerne.

Forsvareren, Overretssagfører Ejstrup, paastod Christiansen frifundet for Værnemageri. Han har udført Arbejde for Tyskerne for godt 1200,000 Kr. — javel, men det er ikke nok til, at sige: Han er Værnemager, ind med ham. Det blev straks og prompte rejst Sig-telse mod Christiansen for baade det ene og det andet men det førte intet til, og hvorfor? Fordi han var kendt som en brav og reel dansk Mand, i Besiddelse af en aaben Natur, Medlem af Sogneraadet og nydende sine Medborgeres Tillid og Agtelse. Han har intet som helst haft med Tyskerne at gøre udover dette, at han har udført en Del Arbejde for dem. Man siger, at han har haft en ganske urimelig Avance, men mon den i Virkeligheden har ligget højere end hvad end Haandværker herbjemme

(Fortsættes Side 6).

Jens Christiansen Sagen.

(Fortsat fra Side 3).

tjener paa lignende Omsætning. Og han er vedblevet med at betjene sine danske Kunder paa samme gode Maade som hidtil.

Hertil kommer, at der for Thy forelaa ganske specielle Forhold. En Overgang var der i Thisted og nærmeste Omegn ikke mindre end 24,000 tyske Soldater. Det var jo i Egnen Nord for Limfjorden — efter hvad jeg forleden hørte i Radio — at Tyskerne ventede Englændernes Landgang, hvorfor der heroppe blev udført særlig mange Arbejder. Det medførte, at Pengene kom til at rulle deroppe og 1000 Kr. regnedes ikke for ret meget. Men det var ikke Thyboernes Skyld
